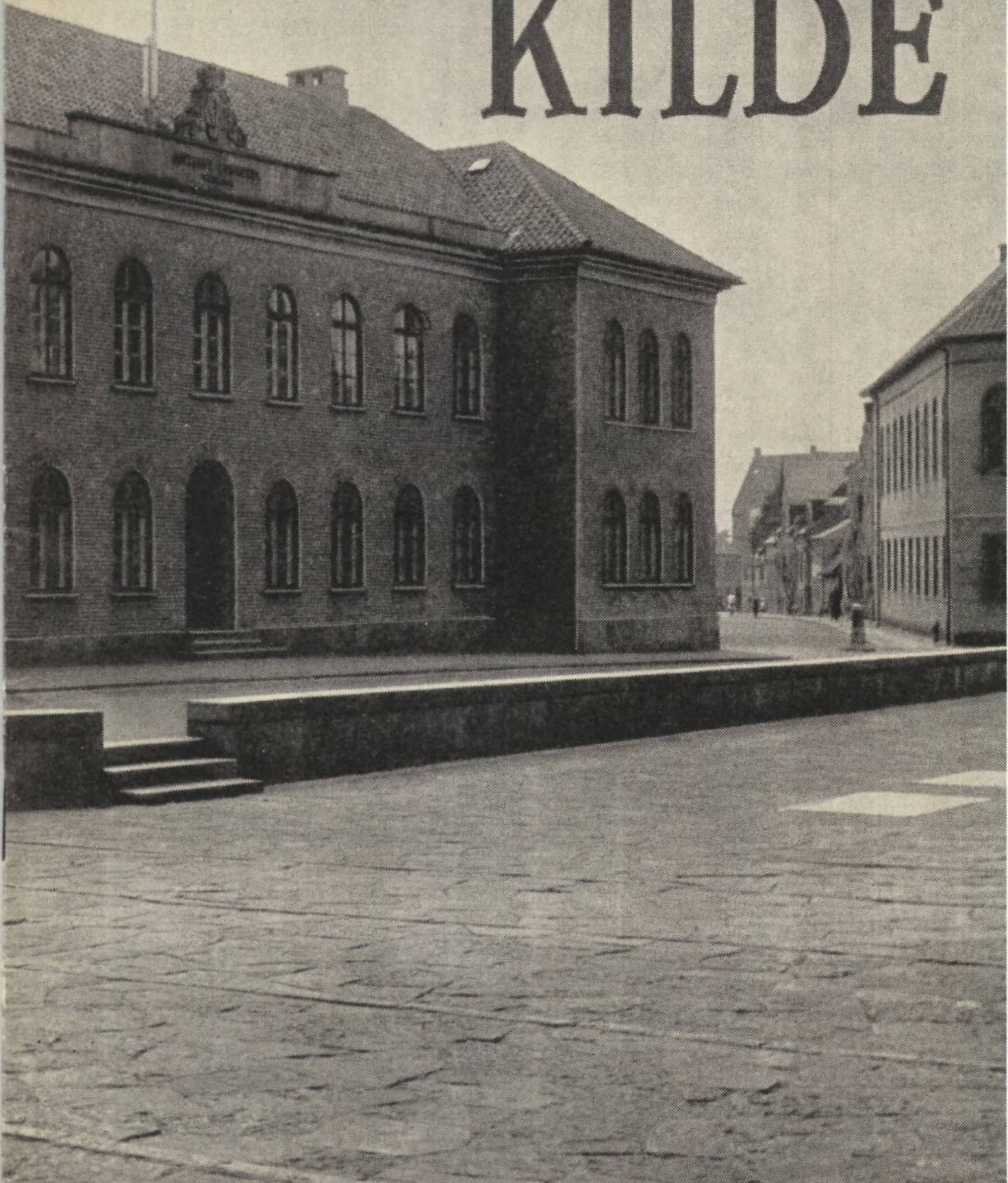

ROARS KILDE

ÅRSSKRIFT FOR ROSKILDENSER-SAMFUNDET
Nr. 42 - OKTOBER - 1960

ROARS KILDE

ÅRSSKRIFT FOR ROSKILDENSER-SAMFUNDET

Nr. 42 - OKTOBER - 1960

Lektor Schoustrup blev 100 år

Den 15. april i år rundede lektor Schoustrup de 100 år, og den 27. juni døde han, mæt af dage.

Lektor Schoustrup var gårdmandssøn fra Hegnstrupgården ved Gundsømagle. Af hans seks søskende døde de fem og hans far af tuberkulose, og han blev også selv angrebet, men stod sygdommen igennem. Da han var et svageligt barn, syntes hans moder, at han skulle

være student. Det blev han i 1878, og i 1886 tog han skoleembedseksamen med fransk som hovedfag og latin og græsk som bifag. I 1887 blev han ansat ved Roskilde Katedralskole, som han var knyttet til i 34 år indtil 1921, da han tog sin afsked.

Det er paradoksalt, at lektor Schoustrup, der fra barn var svagelig og allerede som 61-årig forlod skolen på grund af dårligt helbred, alligevel nåede at fylde 100 år, inden han afgik ved døden, — ikke af sygdom, men af alderdom.

En populær, endsige elsket lærer var lektor Schoustrup ikke. Han tilhørte forrige århundredes generation af pædagoger, hvis forhold til deres elever ofte var særpræget.

Lektor Schoustrup fik glæde af sit lange otium. I 25 år, altså indtil han blev 86, havde han sin gang på universitetet, hvor han fulgte forelæsninger indenfor sine fagområder. Han udgav en lærebog i italiensk samt en italiensk og en fransk rejseparlør, der begge er udkommet i store oplag og stadig forhandles. Desuden dyrkede han sine musikinteresser. I sin Roskilde-tid startede han sammen med kantor Jähnigen Roskilde Musikforening, der levede i 30 år, indtil radioen slog den ud. Han var

rundhåndet med koncert-fribilletter til sine elever i gymnasiet, men betingelsen var, at de skulle være foregangsmænd med bifald og klappe stærkt og længe efter hvert nummer.

Lektor Schoustrup var åndsfrisk til det sidste, blot meget træt. På 100-års-dagen modtog han en strøm af gæster, bl. a. formanden for Roskildenser-Samfundet, hvis æresmedlem han var. Kun én gratulant ad gangen fik adgang i få minutter. Lektor Schoustrup sad i sin lænestol. „Rønø“, sagde han, „jo, Dem husker jeg tydeligt. Gik De ikke i klasse med Johan Wied? Han var ikke nogen rar dreng“. „Nej“, sagde jeg, „det var Holger Rørdam, der gik sammen med Johan Wied“. „Rørdam“, sagde lektor Schoustrup, „det var heller ikke nogen rar dreng. Jeg synes ellers, at jeg havde

et godt forhold til mine elever, men de to . . .“.

Den gamle lektor rystede sorgfuldt på hovedet ved tanken om Roskildenser-Samfundets næstformand og højt værdsatte æresmedlem, Holger Rørdams, utyskestreger i fransktimer for 50 år siden.

Den, der skriver disse linjer, hører til hans sidste gymnasiehold. Da vi engang anbefalede ham at udgive en fransk lærebog, afviste han tanken med ordene: „Nej, jeg er en gammel mand, der stunder mod gravens hvile“. Trods den pessimisme overfor fremtiden, som han med disse ord gav udtryk for, lod denne „gravens hvile“ vente på sig i hele 39 år, — men nu opnåede han den.

REQUIESCAT IN PACE.

Hans Rønø.

Mindet lader som ingenting...!

Journalist og globetrotter, forfatteren Jørgen Andersen-Rosendal fortæller her om sit møde med Roskilde i fremmede lande langt fra Danmark og om et gensyn med sin fødeby en stille vintermorgen ved juletid.

Der udbrød åbent oprør i en mellemkoleklasse engang for mange år siden. Skolen var Roskilde Katedralskole. Klassen var min klasse. Og revolutionen skyldtes, at vores dansklærer havde forlangt, at vi skulle skrive en dansk stil om følgende emne:

„Mindet lader som ingenting, er dog et lønligt kildespring.“

Vi var så ophidsede, at vi, længe før den slags kom på mode, blev vrede unge mænd. Vi nedlagde penneskafterne og nægtede at skrive om noget så idiotisk. Efter de bedste Mahatma Ghandi-principper om passiv modstand fik vi nedkæmpet dansklæreren. Han måtte kapitulere, og vi fik en anden stil.

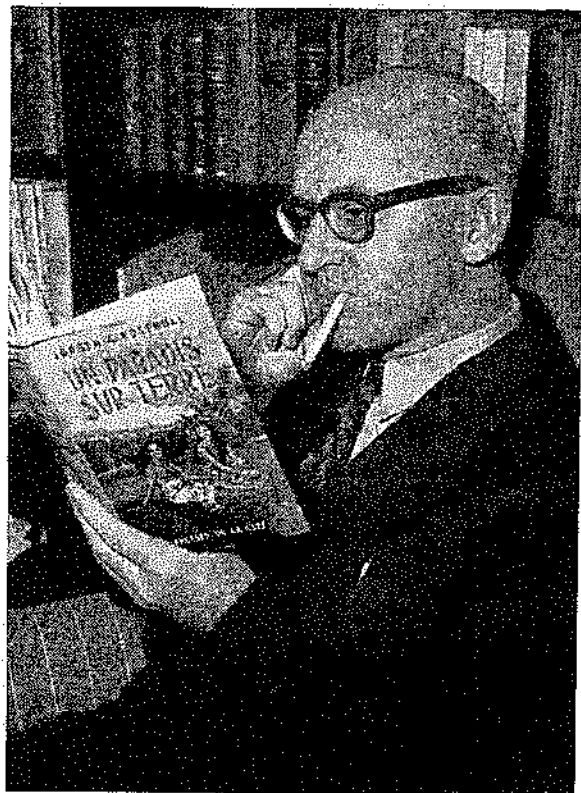
Det er et skoleminde, der har ligget i erindringen og ladet som ingenting, indtil redaktøren af „Roars Kilde“ bad

om et bidrag til bladet. Det skulle helst være noget om Roskilde-minder, og derfor sidder jeg pludselig her og skriver den stil, jeg for over 35 år siden nægtede at skrive. At mellemskoledrengen protesterede var logisk, idet han jo ingen minder havde. Men nu har årene sørget for en masse minder, der som lønlige kildespring har ligget og klukket i erindringen, indtil jeg blev opfordret til at skrive disse linier.

Vi lærte i skolen, at en dansk stil skulle have en indledning. Lad mig derfor begynde med at fortælle, at jeg var en af de Roskilde-studenter, der blev boende længe i domkirkebyen. Da jeg endelig forlod Roskilde, gjorde jeg det grundigt, idet jeg efter et kort intermezzo i København rejste til Østen og befandt mig så godt i troperne, at jeg aldrig fik overtalt mig selv til at flytte hjem og forsøge at slå rod i den danske muld igen.

I mange år har jeg flakket rundt på jordkloden fjernt fra Danmark, og på den måde blev Roskilde et minde. Det var et minde, som især dukkede op, når jeg holdt jul derude i det fremmede; jul i Shanghai, jul i Gobi-ørkenen, jul på en sydhavsø. Så kunne jeg pludselig længes efter en gang igen at holde jul i domkirkebyen med de røde tage og den blå fjord. Og når jeg fra mit kinesiske hus eller fra min palmehytte sendte tankerne på langfart til Roskilde, var det ikke bare for at ønske barndomsbyen glædelig jul, men også for at sige undskyld.

Jeg havde nemlig i alt for mange år svigtet Roskilde. Hver gang jeg kom hjem, lovede jeg mig selv, at nu skulle jeg ned og gå på Algade igen. Men

Jørgen Andersen-Rosendal

jeg holdt ikke mit løfte. Jeg nåede det ikke, som vi fortravlede moderne mennesker kalder det. Jeg havde tid til at rejse jorden rundt, men jeg syntes aldrig, der var tid til de 30 kilometer fra København til Roskilde. Derfor fik skolebyen og minderne stadig lov til at ligge og lade som ingenting.

Jeg mødte dog også Roskilde ude på de store vidder.

En aften i Hongkong dukkede minderne om Roskilde uventet op. Jeg sad på en terrasse med verdens dejligste udsigt som gæst hos den danske konsul. Hüttemeier hed han, og da jeg i samtalens løb røbede, at jeg var fra Roskilde, så min vært meget glad ud.

— Jamen, så må De have kendt „Morfar“ . . ., sagde han smilende.

Det viste sig, at „Morfar“ var rektor Boëtius. Den danske konsul i Honkong

havde tilbragt alle sine sommerferier i rektorboligen på Domkirkepladsen. Og selvfølgelig snakkede vi resten af aftenen ikke om andet end Roskilde og den gamle skole. Blandt andet fik jeg at vide, at min strenge rektor havde været den elskeligste morfar.

Jeg fik også glæde af Roskilde i Buenos Aires, hvor jeg blev fast gæst i gesandtskabs-residensen. Jeg havde i enhver henseende den danske gesandts allerhøjeste bevågenhed, og det var såmænd bare et gammelt skolevenskab, der var sprunget fra Haraldsvej i Roskilde til Avenida Palermo i Argentinas hovedstad. For ministeren hed Kjeld Knuth-Winterfeldt og var en af skolekammeraterne fra Latinskolen.

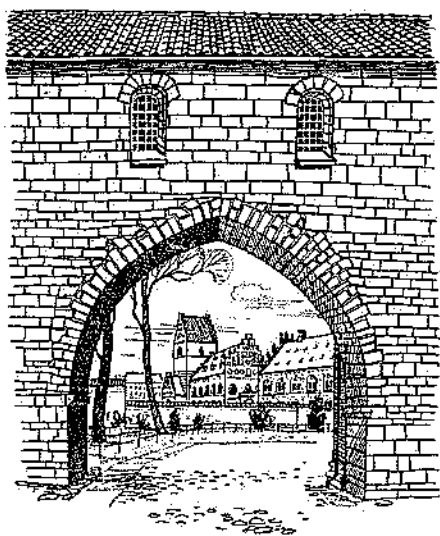
Selv på en „estancia“ langt udenfor lands lov og ret i Chile sad jeg på en loggia og snakkede kun om Roskilde. Forklaringen var, at min værtinde engang hed Else Hjort og var en af de tre kvikke Hjort-søstre fra Klostervang i Roskilde.

Det var også Roskilde Katedralskoles skyld, at jeg for ikke så længe siden fik midlertidig ansættelse som „huskat“

hos den danske ambassadør i Peking. Som huskat kunne jeg komme og gå efter behag i et malerisk kineserhus i Nan-Ho-Yen-gaden lige ved kejserpaladset. Selv om der var kinesiske laksøjler og kinesiske månedøre, var der også altid dansk spegepølse og dansk rugbrød. Og over dette hjemlige traktement blev der derude i det kinesiske snakket om Roskilde, fordi ambassadøren hed Hans Bertelsen og var søn af den rektor Bertelsen, der blev et af de berømte og uforglemmelige navne i Roskilde lærde skoles kongerække.

Sådan dukkede Roskilde op mange gange langt fra Danmark, og engang da jeg var hjemme, besluttede jeg, at nu skulle det være. Nu måtte jeg ned til skolebyen og søge efter de gamle minders kildespring. Det forekom mig at være meget vigtigere og mere spændende end at drage på safari for at finde Nilens kilder. Jeg ville have god tid og startede derfor i mulm og mørke en tidlig vintermorgen. Rejsen varede kun en halv time, men det var en rejse, som førte mig mange år tilbage i tiden.

Straks ved ankomsten konstaterede jeg, at roskildenserne ikke længere er morgenmænd. Der var øde og mennesketomt på gaderne. På det morgenstille „Hotel Prinsen“ kunne jeg uantastet vandre lige op i skoleballernes store sal, der ganske givet ikke er blevet mindre, selv om jeg syntes det. Men den lå og lignede sig selv, og mens jeg vandrede over det knirkende gulv, dansede alle skolebalsminderne om mig. Oppe på scenen konstaterede jeg, hvor pietetsfuldt „Hotel Prinsen“ hæger om minderne. Rundt om i krogene lå smuldrende rester af tingester, der godt kunne se ud

til at stamme fra skolekomedierne, og fik mig til at mindes mig selv på de skrå brædder i hostrupsk kjolesæt med kalvekrøs fra „Körner“.

Lige overfor „Hotel Prinsen“ lå stadig Højskolehjemmets gamle købmandsgård med den store snørklede 1. salslejlighed, der var mit barndomshjem. Som en tyv om morgenen listede jeg op ad trappen, der ikke havde forandret sig spor og så ud, som om den ventede, at en skoledreng skulle komme farende ned ad trinnene på vej til skolen. Det kunne ved gunstige vinde nås på 3½ minut, huskede jeg.

Denne morgen varede turen fra Algade 12 til Latinskolen lidt længere, fordi jeg først skulle ind og drømme i Palæets gård. Og selv om kastanierne ikke blomstrer ved vintertid, var gensynet en glædelig oplevelse. Visitten i palægården var som et møde med en ungdomskærlighed, der stadig er ligeså smuk og yndefuld som dengang.

Og så kom turen til domkirken, der bød mig velkommen med Absalonsbuens udstrakte arm. Jeg måtte omgående hen og røre ved den gamle konge-katedral for ligesom at stikke den på næven og sig „Goddag, goddag, du gamle, her er jeg igen! Kan du huske, at det var hos dig, jeg blev både døbt og konfirmeret?“

Efter at have snakket længe med domkirken, blev vi enige om, at jeg også måtte sørge for at få hilst grundigt på den gamle skole. Da det var helligdag, var der tomt overalt, og desværre var alle dørene låst. Jeg måtte igen lege indbrudstyv og liste mig rundt med næsen presset mod ruderne for at stjæle et par glimt af klasseværelserne. Men

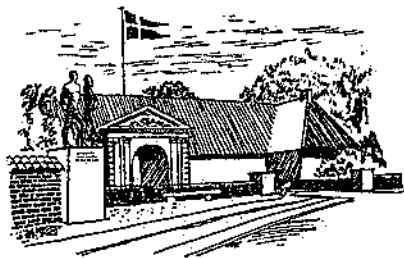
de gode gamle pulte var der ikke længere, og jeg brød mig ikke om de nye skoleborde. De var så fine, at de af lutter fornemhed så ud, som om de frabad sig, at en skoledreng snittede sit udødelige navnetræk i dem, og var af samme grund meget kedeligere end min gamle pult, der lignede en overristet runesten.

Porten til skolegården var heldigvis ikke låst. Og da jeg stod derinde i den grå vintermorgen, sprang træet ud med alle de mange lysegrønne minder. I skolegården fandt jeg mere end noget andet sted i Roskilde de mindernes lønlige kildespring, der i så mange år havde ligget og ladet som ingenting.

Og derfor var det, at jeg fik lyst til at skrive den danske stil, jeg for over 35 år siden ikke ville skrive. Så er jeg bare spændt på, fru redaktør, om jeg kan få en god karakter for min stil. Jeg plejede i skolen at få et stort mg eller et lille mg+. Min dansklærer var ganske vist så taktløs, at han ofte i en parentes tilføjede følgende forbehold „hvis du selv har skrevet den“.

Jeg mindes tydeligt, at jeg altid lod som ingenting. Men jeg har altså selv skrevet min stil... denne gang.

Jørgen Andersen-Rosendal.

Uddrag af adjunkt Povl Kildemoes tale til dimittenderne

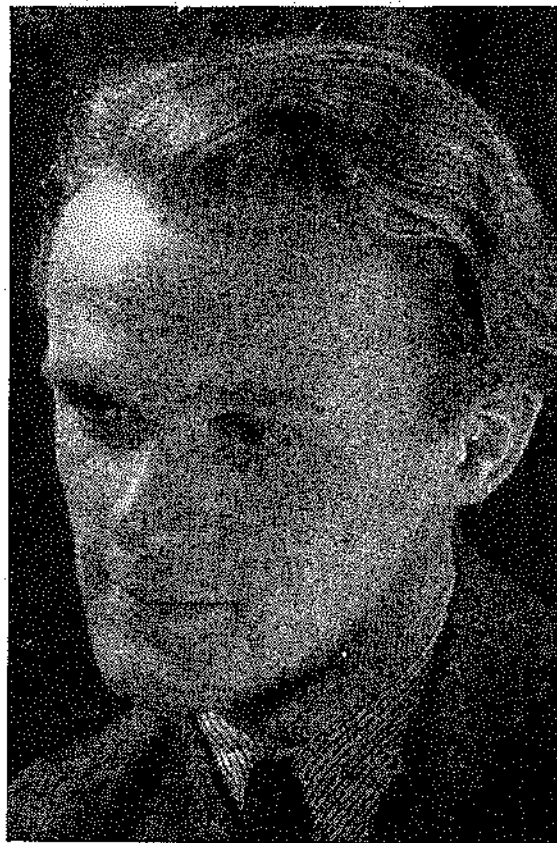
*Kære Roskilde-studerer
og kære Roskilde-realister!*

Målet er nået. Den lange rejse er endt. I sidder som festens selvfølgelig midtpunkt — I er blevet hyldet og lykønsket — og I har glemt — og alle har glemt — rejsens genvordigheder. Ingen skænker de forskellige skønhedspletter i jeres rejsepas nogen opmærksomhed. Alt overstråles af det vidunderlige sidste stempel: Bestået!

Det skal der ikke pilles ved!
Og der skal ikke drilles med
det tg og de g'er, som
I fik de sidste døgn.
Her skal kun danses, drejes rundt
og lystigt løbes, leges rundt.
For rejsepassets pletter
er så gamle, det er løgn.

Jeg håber, Tom Kristensen tilgiver, at jeg profanerer hans „Lirekassen“. Tom Kristensen er forøvrigt ikke blind for de trængsler, mange af jer har måttet udstå for at nå målet. Han har i „Det skabende øje“ givet en række impressionistiske rids af Roskilde. Han starter med — som han selv siger — „en onskabsfuld skildring af den gamle, skumle, skiddengule banegård, som ganske vist er Danmarks ældste stationsbygning, som er blevet udvidet med et postkontor, der er upraktisk og med hele sin sammenbidte grimhed protesterer mod, at folk sender penge af i rette tid. Tårnene, som i gamle dage mindede om et par opadvendte mamelukker, en letsindig oldemor, der står på hovedet, er blevet moderniseret til den ideelle kedsommelighed.“

Tom Kristensen skriver meget mere om Roskilde — om domkirken, om Sct. Jørgensbjerg, det eneste bjerg i verden, om hvilket man uden hån bruger vendingen: „nede på bjerget“, og om hotel Prinsen. Han skriver desværre ikke noget om vores skole. Men hvad han ikke skriver om skolen, kan I sikkert selv sætte ind. Når I tænker på

Adjunkt Povl Kildemoes

jeres kære lærere, kan I mindes hans ord om den „ideelle kedsommelighed“. Men heller ikke det

skal der drilles med,
og der skal ikke pilles ved,
hvor tåbelige tågehorn
I syntes, at vi var.
Der skal kun danses, drejes rundt
og lystigt løbes, leges rundt.
Og alle drejer, leger med —
i ring og par ved par.

I har fået jeres eksamen. Hjerteligt til lykke.

I har rejst langt, men rejsen er umådeligt meget længere. I har nået målet, men sandelig kun et foreløbigt mål. Det egentlige når vi aldrig.

Lad os kaste et blik på den del af rejsen, I nu har overstået:

Det har vist slet ikke været den ideelle rejse. Tvunget dertil af nødvendighed — og somme tider af rejseledernes dovenskab — har det været den typiske selskabsrejse. Måske har dette passet flertallet af jer. I er blevet ført til en masse væsentligheder af en kyndig vejleder, har fået forklaret og har noteret ned, har kedet jer, hvis opholdet enkelte steder blev for langvarigt, og har måske også undertiden kunnet ønske, at bussen ville holde lidt længere, så I kunne se nærmere på lokaliteten. Enkelte af jer — måske endda mange — har følt denne rejseforms utilstrækkelighed, har savnet at kunne udfolde selvstændighed og personligt initiativ.

Men I har allesammen nydt godt af rejse-selskabets fordele. De alt for store vanskeligheder undervejs er I blevet forskånet for. Andre har i en vis forstand fjernet disse vanskeligheder fra jeres vej, og meget smukt og interessant og lærerigt har I fået at se. I har alle levet med i det positive fællesskab — kammeratskabet og venskabet — der trives blandt sådanne rejseres deltagere. Men der er også mangler ved selskabsrejsen. Det kan måske udtrykkes således, at det, der er fejlen ved udflugter pr. rejsebureau, er, at man går glip af gentagelsen. Er der en ud-sigt, en have, en seværdighed, der har gjort indtryk, får man ikke lejlighed til at op-søge den igen. Skolebussen trutter utålmo-digt. Videre, videre. Hele flokken skal sam-let videre.

Nu er det imidlertid ikke min mening

helt at fordømme den rejse, jeg selv har været med til at arrangere. Jeg vil blot gerne understrege, at I ikke er ved jeres rejses mål. I må bare ikke forveksle mål og midler. Nu vil I komme til at rejse individuelt — nogle af jer langt, nogle kort — men det er min-dre væsentligt. For har I forstået meningen med det, så ved I også, at enten målet er nært eller fjernt, så når vi det dog aldrig.

Når jeg ser ud over jeres flok, synes jeg ikke, at I ligner billedet af den unge gene-ration, som siges at være præget af svigtende livsmod. Jeg ser jer med forfatterinden Aase Hansens øjne som: en flok unge mennesker, hvis øjne lyser af ubrugt fremtid — en grundstamme af ungdom, der i tro og tvivl søger både kundskaben og livet.

Jeg vil meget ønske for jer, at I på jeres rejse fremover må få lejlighed til at „be-stige en række Mount Everest'er“, at jeres rejse må lykkes, så I i kraft af jeres evner og livsmod må få lov til at præstere noget fortræffeligt, men at I også på toppen af jeres Mount Everest må føle lidt selvforagt. Det skal minde jer om, at heller ikke dette mål er det endelige. Det ligger igen fjernt ude.

Alli'vel fik jeg pillen ved
— fordi jeg sgu har villet det —
den lykkerus og sejrusrus,
der alle har besat.
Nu skal der atter danses rundt
og lystigt løbes, leges rundt
om jeres første Everest
den hele lange nat.

Til dimittenderne 1960

Hvis Roskildenser-Samfundet fortsat skal bestå, må det stadig have tilgang af nye medlemmer, og disse linier er derfor en opfordring til årets afgangshold om at melde sig ind.

Det er både nemt og billigt at blive medlem. Foran i dette blad ligger der et indbetalingskort, som skal udfyldes med navn,

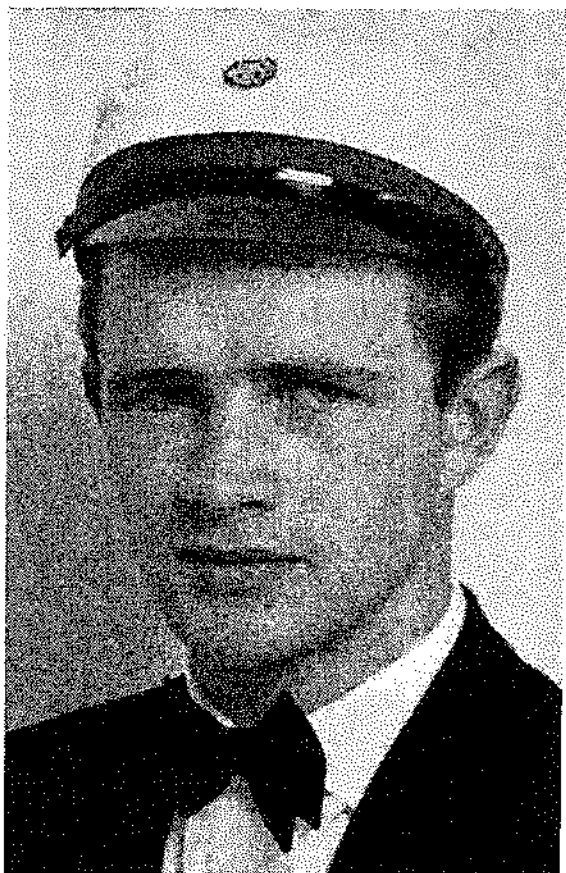
adresse, afgangshold og beløbet 5 kr. Dermed er alt i orden. Hver år kommer så indkaldelse til vore fester, hvor kammerater sætter hinanden stævne, samt „Roars Kilde“, fyldt med minder og nyheder om vor gamle skole.

Velkommen som medlem af Roskildenser-Samfundet.

Bestyrelsen.

Student 1960 har ordet . . .

Peter Laurberg Nielsen

Ved den fest, som skolen og Roskildenser-Samfundet i fællesskab holdt for årets dimittender i juni, talte student Peter Laurberg Nielsen på sine kammeraters vegne og sagde følgende:

Mine damer og herrer!

Dette, at vi nu har papir på, at vi gennem nogle år har haft lejlighed til at modtage kundskabsberigende påvirkning, indebærer jo en del rettigheder. Vi har en ca. 14 dages tid lov til at skabe os . . . lidt mere end vi plejer . . . og det er måske den rettighed, der er mest iøjnefaldende lige for tiden. Noget siger desuden, at vi nu opnår de

almindelige menneskelige rettigheder over for lærerne. Og endelig kan vi for første gang i vort liv stikke tommelfingeren i bukselinningen, se ud over en forsamling og sige: Hvis vi nu lader blikket glide tilbage og ser på tiden, der svandt . . .

Ifølge de sidste nye meddelelser fra studenterne i Chicago, Sydney og Paris, har man bevist, at der kan være 23 studenter i en telefonboks, 49 i et dollargrin og to i en bikini. — Noget sådant har vi aldrig forsøgt her. (Vi har ikke så store biler, og vi må ikke gå over på Rådhusstorvet i middagsfrikvarteret og forsøge os med telefonboksen).

Men vi har prøvet meget andet.

Vi har undersøgt, hvor få gloser og formler man kan klare sig med og alligevel af lærerne blive anset for at være i besiddelse af en vis intelligens. Der er sat imponerende rekorder i at gå langsomt fra stationen til skolen og i at gå hurtigt den anden vej. Indtil 10 elever pr. klasse kan have ondt i benene, når der er stropeture i vente. Aldrig har så mange sunget så lidt i så mange sangtimer. Dette var, hvad forældre og lærere kaldte skolelivets skyggesider, men hvad vi kaldte disse små træk, der var velsignelser i hverdagslivets trivialitet.

Velsignelser i den retning skal der til, og det gode ved det er, at nogle af disse velsignelser kan ske med om ikke billigelse, så dog en form for sympati fra lærernes side.

Ens skoletid falder sammen med grøn skov, fuglekvidder og andre tiltræk-

kende ting, og de grå mure på Domkirkepladsen har mulighed for at gøre skolelivet til et helvede, men denne mulighed er ikke blevet udnyttet af lærerne. Vor skoletid har været forenet med fuglekvidder.

Non scholae sed vitae hedder det, og disse ord lyder, som om skolen og livet er to forskellige ting, der ikke har noget med hinanden at gøre. Jeg ved ikke, om det er tilfældet på andre skoler. På Roskilde Katedralskole er det i hvert fald ikke. Skole og liv er forenet og har et harmonisk samspil, og grunden til denne harmoni er lærernes måde at tage os på. Vi ved, at der ethundredeogsytten gange har været lejlighed til at fare i flint over vores opførsel og over vores flid, men i de allerfleste tilfælde har lærerne taget situationen i stiv arm og med et nogenlunde naturligt smil. Og dette er en af grundene til, at skole og liv hører sammen på Roskilde Katedral-skole. En anden af grundene er, at lærerne kan lade ikke én men mange timer gå med at snakke om noget, der tilsyneladende er faget fuldstændigt uvedkommende. Vi har diskuteret Københavns vandforsyning i fysiktimen, politik i naturfagstimen, raceproblemer i kemitimen, ungdomsmoral i religions-timen, skolelov i dansktimen og meget mere. Og alt dette har bidraget til, at man i de allerfleste tilfælde har glædet sig til næste time, for vi kunne roligt regne med, at selv om stoffet var tørt og kedeligt, kom der altid et kryderi på.

I dag vil vi gerne bringe lærerne og rektor en tak. En tak for deres uendelig store tålmodighed med os, for deres så godt som aldrig svigtende humør,

og for deres evne til at gøre et knastørt stof tiltrækkende for os alle sammen. Det, at denne evne er blevet benyttet så mesterligt, har bidraget til, at vi nu med frisk mod kan tage fat på de opgaver, der ligger foran os.

Peter Laurberg Nielsen.

Kontingentet

for medlemmer udgør 10 kr. – dog kun 5 kr. i de første 8 år efter afgang fra skolen.

Livsvarigt medlemsskab koster 100 kr.

Husk at indbetale beløbet på postkonto 7150, Roskildenser-Samfundet, Helligkorsvej 15 B ved hjælp af vedtagne indbetalingskort. De sparer derved foreningen for mange penge til porto for ekstraopkrævninger.

Føler nogen trang til samtidig at sende et bidrag til studiefonden eller fonden vedrørende udgivelsen af „Roskilde Katedralskoles Historie“, er et sådant meget velkomment.

Bestyrelsen takker for de beløb, der er indkommet til disse formål i det forløbne år.

Den nye gymnasieordning

Fra sommeren 1963, når elever fra den nuværende 3. mellem er rykket op i II g, skal vi starte en serie I g'er efter en ny gymnasieordning.

Der sker nu ingen revolution den sommer. Ganske som nu på Roskilde Katedralskole skal eleverne vælge, om de vil være sproglige eller matematikere. Dog skal både sproglige og matematikere straks bestemme, om de i stedet for fransk vil lære *russisk*. Om de får ønskerne opfyldt er en anden sag. Denne specialundervisning vil kun blive givet, såfremt et vist, endnu ikke fastsat, antal melder sig — og såfremt skolen kan skaffe lærere.

Bortset fra muligheden for indførelse af de to nye sprog er undervisningen i I g ikke væsensforskellig fra nu. Vigtigst er det, at de sproglige får 3 timer matematik, og matematikerne får to ekstra engelsktimer (eller tysktimer for dem, der vælger dette sprog). Timer vil her som overalt i det følgende sige ugentlige timer.

De sprogliges tre valgmuligheder

Men ved overgangen fra I til II g får eleverne hovedpine. Ved en fuldt udbygget skole skal både sproglige og matematikere vælge mellem tre muligheder.

De sproglige kan fortsætte i en *nysproglig* gren, ikke væsensforskellig fra den nuværende. Da man har skullet skaffe plads til 3 timer matematik også i II g, har engelsk, tysk, latin og geografi, måttet afstå hver en time, fransk 2 timer — en ordning, der svarer nogenlunde til den, man havde før 1953, da

der også var matematik for de sproglige.

Vælger en sproglig elev den *klassiske-sproglige* gren, får han i II og III g 7 + 5 timer latin og 8 + 8 timer græsk og oldtidskundskab samt i II g matematik som de nysproglige.

Men han kan altså også vælge noget tredje, nyt og endnu ikke prøvet herhjemme: en *samfundssproglig* gren. I II og III g får han i 11 ugetimer undervisning i samfundskundskab (økonomi, politik, geografi m. v.); det betales i forhold til nysproglig gren med 7 timer tysk og 4 timer engelsk. Hvor fristende tilbudet om den brede og ret dybtgående samfundsorientering end kan være, vil jeg tro, at flertallet finder prisen for ublu og tager den grundige indføring i de moderne sprog. Men spændende skal det blive, hvordan valgene træffes. Jeg har loddet stemningen i et par I g'er. Der var der stor øjeblikkelig interesse for samfundslinierne.

Matematikerens valg

Matematikeren skal efter I g vælge mellem en *matematisk-fysisk*, en samfundsmatematisk og en naturfaglig linje. Den første adskiller sig ikke væsentlig fra den nuværende matematiske. Den udvidede engelskundervisning i I og II g (4+3 timer mod nu 2+2) er betalt med 2 timer fransk og 1 time matematik.

Den samfundsmatematiske ligger for samfundsfagernes vedkommende parallelt med den samfundssproglige. Her er de 11 timer til samfundsfagene hentet fra

kemi (2), fysik (4) og matematik (5) — alt sammen set i forhold til den matematisk-fysiske linjes timetal. Er prisen her rimeligere end hos de sproglige? Jeg vil tro, at en del vordende læger, veterinære, tandlæger, jurister vil sige ja. De får matematik og fysik nok til at klare deres fagstudier, og de vil sikkert have gavn af samfundsorienteringen. Måske har en del også i I g opdaget, at de ikke var så store matematikere, som de selv troede. Noget taler for, at samfundsmatematisk linje vil trække flere end samfundssproglig.

Den naturfaglige linje får i II og III g 9 ugetimer ekstra til linjens særfag: geografi, biologi, biokemi.

Fælles ændringer

På alle linjer får historie en time ekstra i I g. Til gengæld skal hele III g bruges til dette århundredes historie og til samfundskundskab. Gymnastik får

kun 3 timer om ugen i hver af klasserne mod nu 4. De 2 timer musik i II og III g kan eventuelt af nogle elever erstattes med timer i andre kunstbetonede fag. Og der er i II og III g afsat 1 ugl. time til fælles arrangementer (foredrag, diskussioner, kunstnerisk underholdning m. v.). Endelig vover man noget helt uprøvet: Hver elev vil få udleveret en „idéhistorie“, som fremstiller de store idéers opstående og udvikling fra oldtiden til vore dage. Den skal hjælpe dem med at få samling på, hvad de møder spredt i de mange fag.

Noget vil der altså ske. Billedet bliver mere broget end nu. Men tilbage er der dog en solid grundstamme af den kendte og prøvede gymnasieundervisning. Så nogen ligefrem revolution sker der næppe, snarere en stiltfærdig evolution i takt med samfundsudviklingen.

G. Tolderlund-Hansen.

Tale af en 25 års jubilær

Ved stiftelses- og jubilærfesten i november var der som sædvanlig mange gode taler. En af dem, som blev holdt af 25-års jubilæren Poul Hartvig Larsen, bringes her.

På realisterne fra 1934's vegne vil jeg gerne sige Roskilde Katedralskole tak for den tid, vi tilbragte på skolen og takke Roskildenser-Samfundet, fordi de arrangerer denne jubilæumsfest for os.

Rektor Tolderlund-Hansen stillede i sin tale spørgsmålet: „Hvad vedkommer disse gamle elever i grunden os? Vi arbejder i nuet for ungdommen af i dag“.

Vi kunne i samme billede stille spørgsmålet: „Hvad rager denne gamle grå skole os? Vi lever ude i det praktiske liv, og vor daglige gerning sluger al vor tid“.

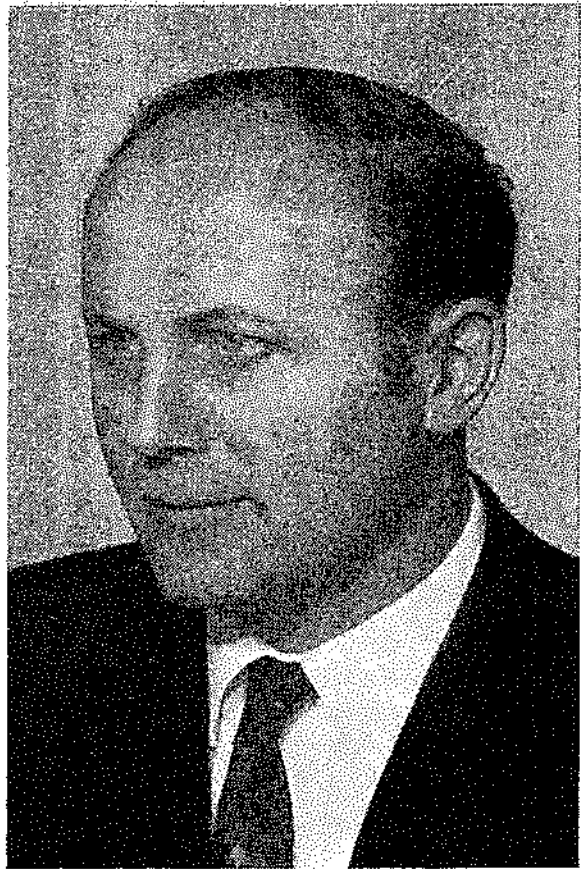
Ligesom rektor imidlertid begrundede, hvorfor de gamle elever også havde interesse for skolen af i dag, sådan vil jeg begrunde, hvorfor den gamle skole stadig interesserer os:

Jeg tror, at jeg har alle på holdet med mig, når jeg siger, at vi nærer stærke og varme følelser for den gamle skole og føler os i stor taknemmelighedsgæld til den for, hvad vi lærte, medens vi gik der. – Måske kom netop jeg til at føle det stærkere end de fleste.

Da jeg var 9 år gammel, døde min far. Jeg gik dengang i en god skole i Jylland. Efter hans død flyttede vi til en af landsbyerne her ved Roskilde, og jeg kom til at gå i en skole, der kun havde to klasser. Jeg kom i anden klasse og skulle altså gå der, fra jeg var 9 år, til jeg som 14-årig kunne udskrives.

Når vi kom om morgenen, spillede vi ofte kugler, mens læreren læste sin avis, og hyppigt blev vi sendt hjem ved middagstid, når der skulle gøres havearbejde. Det var ikke svært at se, hvad jeg ville lære ved den skolegang. Jeg gik der eet år!

Otte dage før optagelsesprøven til Katedral-skolen i 1929 blev jeg tilmeldt. Det gik naturligvis ikke, men så kom jeg til at gå i privatskole i Roskilde og prøvede igen det følgende år til anden mellem. Denne gang kom jeg op, således at jeg kom til at følges med det hold,

Poul Hartvig Larsen

jeg oprindelig havde været til optagelsesprøve med.

Det gav mig måske mere forståelse af Katedralskolens værdi på et tidligt tidspunkt, end de fleste andre fik.

Mit arbejde gennem årene har ført mig i nærmere kontakt med den danske højskole end flertallet i denne forsamling, men jeg tænker dog, at alle kender højskolens skaber, den højskole, der nu er kendt verden over som Grundtvigs folkehøjskole.

Måske er der knapt så mange, der kender den mand, som udformede højskolen i praksis, men der er dog sikkert en del, der kender navnet Christen Kold.

En dag kom en af hans elever til ham i hans studerekammer og beklagede sig over, at han ikke kunne huske alt det, han lærte i dagens løb. Christen Kold svarede: „Det skal du ikke være ked af, for det er med den viden, du erhverver dig, som med det korn, vi sår på

markerne. Vi ved ikke, hvor de enkelte kærner falder, men vi ved, at de en skønne dag spirer frem og sætter nye planter“.

Jeg tror, jeg tør sige, at sådan har vi alle følt det. Den megen viden, vi fik i Katedralskolen, vidste vi ikke altid, hvor vi havde. Men når vi havde brug for den, er den gang på gang i de 25 år dukket op og har været os til hjælp.

Rektor Tolderlund-Hansen talte om skolens gamle lærere i diplomatfrakke, med skæg og højtidelige miner. Dem kender vi også. Vi havde netop en af disse gamle lærere, og det var rektor Boëtius. Ham vil jeg gerne fortælle lidt om, for det var nemlig ham, der sørgede for, at jeg alligevel kom ind i skolen. Da jeg havde været til prøve med kun otte dages forberedelse, kaldte han mig ind på kontoret og sagde: „Hør, du har vist været lidt for dårligt forberedt til prøven. Du må hellere komme i privatskole“. Og så skaffede han mig ind hos en privatlærerinde, fru Terp Jensen, og han forærede mig alle de bøger, jeg skulle bruge dertil, ud af sin egen lomme. Det er blot et lille træk.

De rektorer, der med dygtighed forstod at lede skolen, var store mennesker, og det er os en glæde at kunne konstatere, at Roskilde Katedralskole stadig har gode rektorer, der forstår at føre skolen frem.

Jeg vil gerne sige til rektor Tolderlund-Hansen: Byg De kun, for en skole er ikke bare nogle gamle bygninger. Ansæt De kun nye lærere. Vi vil savne de gamle, som vi kom til at holde af, når de må gå af, men en skole er ikke alene dens lærerkræfter.

En skole er den ånd, der går igen fra generation til generation. Som Roskilde Katedralskole har kunnet bevare den rette ånd over skolearbejdet og stå blandt vore bedste skoler igennem mange generationer, sådan håber vi, at den stadig kan stå i fremtiden. Vore varme ønsker følger den.

Jeg vil derfor bede Dem om med mig at udbringe et leve for vor gamle skole, idet vi ønsker den alt mulig held og lykke fremover, og vi adresserer det til vor nye rektor, Tolderlund-Hansen!

P. Hartvig Larsen.

Katedralskolens bogskatte

En af Katedralskolens tidligere elever, Inger Hansen, nu journalist på „Roskilde Tidende“, fortæller om skolens bibliotek.

Hvor er det synd! Så store skatte, og så er de blevet behandlet på en mildest talt skødesløs måde. Det er værdier for mange tusinde, ja, måske hundrede tusinder af kroner, der her er i fare for at gå tabt. Roskilde Katedralskoles kostbare bibliotek, der rummer adskillige meget værdifulde gamle ting, er i en så sørgelig forfatning, at man må hærnes over det. Snavsede, iturevne og med ødelagte bind står bøger med flere hundrede år på bagen.

Lektor *A. Berg-Sonne*, der har passet biblioteket i snart to år, viser rundt i lokalet. Den

eneste grund til, at man ikke forlængst har gjort noget ved bøgerne, er simpelthen pengemangel. Man får ca. 4000 kr. om året til anskaffelse og vedligeholdelse af bøgerne, og det er alt for lidt, når man tager i betragtning, hvor mange bøger, biblioteket rummer.

Lektor *Berg-Sonne* fortæller os lidt om, hvad der kan og skal gøres for at forhindre bøgernes ødelæggelse. Han har på British Museum i London studeret metoder til bevarelse af læderbindene, som især trænger til behandling.

Den væsentligste grund til, at læderbindene ødelægges, er, at luftens svovldioxyd går i forbindelse med den fugtighed, der findes i læderet, og danner svovlsyre. Når man har vasket bindet i blødt vand og sæbe for at

fjerne det værste støv og snavs, skal det have en behandling med kaliumlactat, der skal neutralisere svovlsyren i bindet. Sidste trin i behandlingen er indgnidningen med en særlig læderdressing, der består af lanolin, cedertræsolie, bivoks og hexan. Det er en langvarig behandling, for bindet skal være fuldstændig tørt, inden næste stadium kan udføres, hvilket vil sige i det mindste 24 timer.

Denne behandling har lektor Berg-Sonne i sinde at prøve. Med hjælp fra elever på skolen skulle det forholdsvis få penge kunne lade sig gøre at ordne de mindst medtagne af bøgerne selv. Enkelte bøger, bl. a. en gammel bibel, er så ødelagt, at der skal en ekspert til at reparere den, og det bliver dyrt.

Det er et kæmpearbejde, Berg-Sonne skal i gang med. Foreløbig har man ordnet disciplinbiblioteket efter decimalsystemet og fået bragt orden i det, så man kan gå over til den mere alvorlige del. Det kræver en frygtelig bunke tid, men det kan lade sig gøre at få orden i biblioteket og få bøgerne sat nogen-

lunde i stand. Mange skoler har overladt deres gamle værdifulde bøger til Stiftsbiblioteket, men det er dog af stor betydning både traditionelt og historisk set, at skolerne opbevarer deres gamle bøger selv.

Den værste fejl ved Roskilde Katedralskoles bibliotek er, mener lektor Berg-Sonne, at lokalet vender mod syd. Der er alt for megen sol til, at bøgerne kan undgå at tage skade af det. Når skolen bliver udvidet, er der afsat plads til et nyt bibliotekslokale, og så må man jo håbe på, at forholdene bliver mere tidssvarende.

Når man skal til at gå bøgerne igennem, kan det være, man støder på mange morsomme ting, som det skete for nogle år siden, da man i et gammelt læderbind fandt nogle håndskrevne dokumenter, der var brugt til at stive af med. Det er heller ikke længe siden, man opdagede, at disciplinbiblioteket rummede en førsteudgave af H. C. Andersens eventyr! Hvem ved, — bag alt støvet finder man måske flere af den slags perler.

Inger Hansen.

Generalforsamling

Generalforsamlingen blev som sædvanlig holdt på skolen kl. 14,30, og flaget var hejst både på skolen og ved rektorboligen.

Formanden, *Hans Rønø*, bød forsamlingen velkommen, og rektor *Tolderlund-Hansen* påtog sig dirigenthvervet. Det første punkt på dagsordenen var formandens beretning. Efter at have omtalt de legater og præmier, som Roskildenser-Samfundet havde uddelt i årets løb, fortalte han om den nye form for rusfest. Nu arbejder skolen og foreningen sammen om denne fest, og det havde været en absolut succes. Rusfesten kostede sidste år 2600 kr. og i år kun 600 kr., hvilket havde forbedret foreningens økonomi betydeligt. Forældrene var meget glade for at være med, og man regnede med stor tilslutning også næste år.

Medlemstallet pr. 31/7 1959 var 1025, hvoraf 14 er livsvarige medlemmer og 5 æresmedlemmer. Roars Kilde var udsendt til alle medlemmer, jubilarer og dimittender. Formanden

rettede en varm tak til redaktør, cand. mag. *Poul Engelstoft*, som havde udarbejdet den 25'ende jubilarliste til foreningen.

Ada Bruhn Hoffmeyer arbejder stadig videre på skolens historie, som skal foreligge i manuskript engang i løbet af 1960.

Til sidst mindedes formanden de i årets løb afdøde medlemmer. Det var: Overretssagfører *Aage Park*, st. 1904, maskinmester *J. P. Madsen*, r. 1897, sagfører *Th. Weber*, r. 1893, forpagter *Vilh. Boserup*, st. 1891 og købmand *Aage Müller*, r. 1893.

Dir. *Sprechler* spurgte i relation til skolens historie, om det var vigtigt, at skolen, ligesom domkirken, virkelig var 1000 år, hvortil rektor svarede, at det var tvivlsomt. De ældste optegnelser stammer fra 1160, men man regner med, at skolen stammer fra ca. 1020, hvilket også er dr. Arhnuungs mening.

Om medlemstallet sagde inspektør *Martin Nielsen*: For 20 år siden var spørgsmålet om

nye medlemmer også aktuelt. Med de erfaringer jeg har fra den gang, vil jeg foreslå, at et medlem fra hver årgang påtager sig at ringe eller skrive rundt til gamle klassekammerater for at hverve dem til medlemmer igen.

Rektor sagde, at man på skolen gør alt, hvad man kan, for at skaffe medlemmer blandt de unge. Han fortalte også, at man i vinterens løb ville lave en fest på skolen for III g'erne og de sidste 5 årgange i samarbejde med Roskildenser-Samfundet.

Svarre Nielsen mente, at man gik ud fra noget fundamentalt forkert ved at agitere blandt de unge. Skolen er blevet alt for stor. Der findes ikke mere de kvaliteter, der eksisterede tidligere. Han mente, at man må afinde sig med, at de unge ikke kommer. Der er ikke mere den tilknytning til skolen, som der var tidligere. Der er også den rent praktiske ting, at kommer alle, hvor skal vi så være? Efter hans mening gjorde det heller ikke så meget, om foreningen ikke var så stor.

Rektor var stærkt uenig med *Svarre Nielsen*. Han mente, at de unge stadig føler sig knyttet til skolen, og at der absolut er et behov hos dem til at mødes til fest.

Oluf Martensen-Larsen påtalte, at der altid mødte alt for få medlemmer til generalforsamlingen. Han foreslog, at den skulle forme sig som et hyggeligt kaffebord. Så ville der sikkert komme mange flere.

25-års jubilæren assurandør *Erik Carstensen* foreslog at lave en aften med dans i forbindelse med generalforsamlingen på et andet tidspunkt af året. Han fortalte, at hans hold havde fejret deres 25-års mellemskoleeksamen-jubilæum, og at der til denne fest var mødt næsten 100 procent. Der havde til at begynde med været nogen modvilje mod festen, men ved almindelig pågænhed fra arrangørernes side, fik man de fleste til at komme. Det var blevet så vellykket, at det nu var de samme, som mødte op til 25-års realist-jubilæet. Han påpegede de værdier, der er i kammeratskabet, og at man savner dem, jo ældre man bliver.

Jørgen Andersen-Rosendal var også uenig med *Svarre Nielsen*. Vi skal byde de unge noget, sagde han. Så skal de nok komme. Vi

skal lave underholdning, hvor de morer sig. Vi skal modernisere vore fester, få fat i et godt jazz-orkester og genoplive spexet, og vi skal lokke de unge til at spille med i spexet.

Formanden aflagde regnskabet, som blev enstemmigt vedtaget uden modsigelser eller forespørgsler.

Sprechler spurgte, om de 13.000 kr., der står på kontoen vedrørende skolens historie, var tilstrækkeligt til udgivelsen. *Rønø* svarede: Vi har sat *Ada Bruhn Hoffmeyer* i gang og tilbudt hende 5000 kr. Når manuskriptet foreligger, kan vi bedre overse, hvor store udgifterne vil blive. Derefter er der ingen tvivl om, at vi kan skaffe resten af pengene.

Svarre Nielsen aflagde beretning om studie- og uddannelsesfonden. Det var en fornøjelse at administrere sådanne lån til personer, der virkelig har brug for det. Man må dog forudse, at studenterne bliver flere og flere, og studierne bliver dyrere, således at lånene måske ikke kan tilbagebetales så hurtigt som nu. Det kan måske derfor blive nødvendigt at tage hul på foreningens kapital til dette formål. Sidste år blev der kun ydet tre lån, men allerede på dette tidspunkt var der forespørgsler om flere.

Valg til bestyrelsen: På omvalg var *Lise Nørgaard*, *Holger Nielsen*, *Mogens Røest Hansen* og *Rønø*, der alle var villige til genvalg. *Aage W. Petersen* ønskede at træde ud, og i stedet for valgtes *Grethe Sieck Christensen*, st. 1944. Revisorerne genvalgtes.

Rønø sluttede med at rette en tak til rektor *Tolderlund-Hansen* både for ledelse af generalforsamlingen, og fordi der var reserveret en side i skolens årsskrift til Roskildenser-Samfundet. Ligeledes rettede han en tak til fru *Werner* for hendes store arbejde for foreningen.

Derefter inviterede rektor alle generalforsamlingens deltagere til at bese skolen, som den tager sig ud i dag, samt forærede alle et eksemplar af skolens årsskrift. Man sluttede af med at se den nyistandsatte rektorbolig både ude og inde med rektorfruen som en charmerende fører.

Stiftelses- og jubilærfesten

Samme dag som generalforsamlingen var der om aftenen fest på hotel „Prinsen“ for jubilærer og medlemmer. I indbydelsen havde bestyrelsen blandt andet skrevet: Det er vort håb, at medlemmerne vil glemme hverdagens besværligheder for en stund for at slappe af i gamle skolekammeraters uforlignelige selskab. Sæt dem stævne.

Mange havde fulgt opfordringen og mødte både i feststemning og i festdragt, hvilket gav aftenen et ganske særligt præg og en storartet stemning. Der var stor tilslutning af såvel jubilærer som medlemmer.

Rønt bød velkommen, idet han rettede en særlig velkomst til redaktør *Poul Engelstoft og frue* (hilst med klapsalver), rektor *Lauritsen og frue*, *Emmy Werner*, *Holger Rørdam*, rektor *Tolderlund-Hansen og frue* og lærerkollegiet, bl. a. lektor *Ethel Andersen*, der havde fejret dagen sammen med 15-års jubilærerne.

Aftenens første taler var rektor *Tolderlund-Hansen*. Han talte til de gamle elever fra skolen og sagde bl. a.: Hvad interesse kan vi i dag have af de gamle elever? Rektor uddybede dette emne nærmere ved at sige: Eleverne plager ofte om at høre om samtidens litteratur, og vi læser den. Men vi læser mest fra fortiden. Vi mener, at det er afgørende for dem at blive klar over, at den kultur, vi lever i, ikke er skabt hokus-pokus, men gennem århundreders kamp.

Sådan også i skolen. Vi kan godt fristes til at trække på skuldrene af de gamle lærere. De var indsnævrede; de var mere fagfolk end pædagoger. Men lærer vi dem at kende, f. eks. gennem „Roars Kilde“, opdager vi noget andet. Jeg var glad for det glimt, man fik af senere rektor *Hauch* som historielærer, levende optaget af aktuelle problemer. Ligeledes var jeg glad for at lære rektor *Bloch* at kende — den moderne, humane skolemand i forrige århundrede.

Belysningen på skolen er blevet forbedret gennem tiderne. Fra bliklyseholdere og gaslamper er vi nået til elektriske pærer og neon-

rør. Er oplysningen så også blevet forbedret? Her er vi straks noget mere usikre, for jo mere vi lærer historien at kende, jo ydmygere bliver vi. Jeg tror, det er sundt for os at blive konfronteret med skolens fortid.

De, der er til stede her i aften, repræsenterer denne fortid. Vi lytter gerne, når De genopfrisker Deres minder, for vi vil gerne både lytte og lære. Vi lover ikke, at vi vil efterligne Dem. Skolen er liv og udvikling. Vi må være i kontakt med tidens krav, men vi ønsker ikke at kappe fortiden af bagud. Vi ønsker ikke en skole, hvor De er glemt. — Med en tak til gamle elever for deres trofasthed og et leve for bestyrelsen sluttede rektor sin tale.

Blandt aftenens mange talere var 25-års jubilæren *Poul Hartvig Larsen*, hvis tale er gengivet andetsteds i bladet.

Som sædvanlig ved denne fest læste formanden navnene op på alle de tilstedeværende jubilærer, som en for en rejste sig, og hele holdet blev hyldet. Der var både en 60-års jubilærer og en 70-års jubilærer med, og de fik naturligvis en ganske særlig hyldest, da de rejste sig.

70-års jubilæren fra 1889, cand. polyt. *Jobs Hansen* talte senere og sagde bl. a.: Jeg har ikke været her, siden jeg var 60-års jubilærer, men jeg takker Roskildenser-Samfundet for indbydelsen til denne aften. Da jeg gik hernede på skolen, havde vi mange fortræffelige lærere. Vi havde gamle *Chr. Hansen* i matematik, og det første kvarter af timen gik som regel med, at han klappede i hænderne. Så blev een hørt, som fik mdl., og derefter den næste, som også fik mdl. Vi havde også *Kr. Mikkelsen* og flere andre gode lærere, men der var det mærkelige ved de gamle lærere, at de kun interesserede sig for deres eget fag. Da en elev f. eks. en dag sagde: Jeg tror, at det er sådan og sådan, sagde læreren: Hvis du tror, skal du gå ind i religionsklassen. Her skal du vide! — Da vi skulle op til 4. kl. hovedeksamen, havde vi fri i 14 dage, og i den tid fandt vi ud af, at det, vi

havde lært, var forskelligartede. Vi var enige om, at det, vi trængte til, var noget, der hørte sammen, og jeg talte med rektor Krarup om det bagefter. Jeg håber derfor, at de forskellige lærere ved skolen i dag får deres fag til at arbejde sammen. De evner, vi har, skal vi bruge og ikke være vigtige af dem. Jeg håber det bedste for skolens fremtid og takker for denne aften.

60-års jubilaren, fhv. politifuldm. *Sommerfeldt*, talte også. Siden jeg for 60 år siden blev student, sagde han, er der sket meget. Den gang var det Domkirken og Katedral-skolen, som prægede byen. Når kongen kom, var alle lærere og rektor tilsagt på banegården, og eleverne fra Latinskolen var regnet for mere end eleverne fra de andre skoler. Nu bygger man gymnasier overalt, selv på landet, og de ligner fabrikker og zoologiske haver. Alle løber rundt til studenterkursus – selv ældre damer – og der spørges efter eksamen overalt. Selv bude bliver spurgt, om de har realeksamen.

Sommerfeldt mindedes de gamle rektorer ud fra den overbevisning, at det er rektoren, der præger en skole. Han sluttede med at hilse på den nye rektor og udbragte et leve for skolen.

På 40-års realist-jubilarenes vegne talte kontorchef *Vagn Larsen* og sagde: Da vi fra mit hold fik invitationen til i aften, blev vi meget glade for at få lejlighed til at mødes. Jeg har selv meget at takke Roskildenser-Samfundet for, da jeg har været medlem i 40 år. Der var bare en ting, der undrede mig, da jeg fik invitationen. Det var, at der ikke stod nogen pris. Så fandt jeg på noget, som måtte godkendes af mine kammerater, og det blev det. Jeg har taget en pose med, ligesom man gør andre steder, for at samle penge ind til foreningen, som sikkert godt kan bruge dem til et eller andet godt formål. (Der indkom 401 kr., som tilgik fonden for udgivelsen af skolens historie.)

Endnu en af 40-års realisterne, prokurist *Helge Porsdal*, takkede Roskildenser-Samfundet for denne anledning til at være sammen med gamle kammerater. Han takkede også, fordi foreningen stadig holder fast ved de gamle traditioner, og lovede, at hele holdet ville melde sig ind.

Student fra 1919, landsretssagfører *Hugo*

Juulsgaard, talte for sit hold og sagde: Vi studenter fra 1919 havde det særpræg, at vi var det første hold efter den første store verdenskrig. Ingensinde gik vel en årgang ud med større forventninger og større krav om en bedre verden. Vi sagde til hinanden: aldrig mere dette vanvid.

Men det gik ikke for os. Bare 20 år efter var verden væltet ud i historiens værste inferno, og 25 år efter lå den halve verden i ruiner. Min generation er skyldig som ingen forhen. Individualisme og materialisme var to af vore store bærepiller. Først i 1939 så vi klart, at individualismen var karrikeret ud i egoisme og materialismen degenereret i slaphed. Det tjener ikke noget formål at begrave sig i fortidens spildte muligheder, men tankerne melder sig, når man en sommerdag igen sidder i skolegården til translokation som for 40 år siden og fryder sig over de søde, glade dimittender, rektors tale og de gamle sange. Så føler man indtrykkene, og erindringerne vælder frem. Man sidder der i skolegården og tænker på sig selv og på tiden, der svandt. Meget er forandret i skolegården, men det er, som om den gamle kalk binder også de nye sten sammen. Tonen, stemningen, ånden pibler uforandret frem. Det, man fornemmer, er kontinuiteten. I denne gamle våbensmedie smedes uforandret de gamle uforgængelige våben: tolerance, humanitet og liberalitet. De våben er bedre end a- og b-bomber. Det er dem, der skal besejre verden. Derfor skal vi forenes i en tak til den gamle våbensmedie, vor gamle skole, som trofast, sejt og kontinuerligt har lært os disse livets maximer: tolerance, humanitet og liberalitet.

Student fra 1934, civilingeniør *Poul Hansen*, fortalte, at han var mødt til alle foreningens fester lige fra 1939, og at hele hans hold havde været til translokationen i sommer. Han sluttede med at bede sit hold udråbe et leve på deres egen særlige måde for Roskildenser-Samfundet.

Aftenens sidste taler var rektor *Lauritsen*, og derefter var middagen forbi. Efter kaffen var der dans, og stemningen var god hele aftenen. Man kunne se, hvordan holdene fandt sammen og morede sig over gensynet og over at opfriske minder fra deres skoletid.

Årets jubilarer

Ved redaktør, cand. mag. Poul Engelstoft.

60 års jubilarerne

Studerterne fra 1900

Bay, C. Q., professor, ingeniør, Schimmelmannsvej 5, Klampenborg.
Bolt-Jørgensen, L., fhv. gesandt, Beatus Strasse 19, Bern.
Frigast-Hansen, E., fhv. viceskattedirektør, St. Kongensgade 66, Kbh. K.
Hansen, H. A. V., oberstløjtnant, d. 3. dec. 1948 i Kbh.
Kofoed, H. J., socialinspektør, cand. jur., Æbeltoft, d. 2. juni 1954.
Marcussen, K., fabrikant, d. 30. sept. 1947 i Roskilde.
Rager, H. P. A., overlæge, d. 8. dec. 1951 i Slagelse.
Rosloff, M., læge, Mandø pr. Ribe.
Thomsen, V. B., statsadvokat, d. 14. dec. 1943 i Kbh.

Realisterne fra 1900

Andersen, L. E., fhv. amtsstuefuldmægtig, Næstved.
Hauberg, Harald, arkitekt, d. 12. aug. 1956 i Kbh.
Rasmussen, H. S., senere *Hartington*, gårdejer og sognefoged, d. 2. april 1941 i Himmelev.
Lublin, A. E., ingeniør, d. 5. april 1936 i Charlottenlund.
Storm, F. E., forretningsmand i Mexico, d. 23. dec. 1937.

50 års jubilarerne

Studerterne fra 1910

nysproglige

Bay, Zelma, enke efter overlæge J. C. Smith, Moltkesvej 27, Kbh. F.
Bencke, Anna Margr., enke efter købmand Carl Andersen, Roskilde, d. 24. marts 1957.
Hammerich, Louis, professor, dr. phil., Solbækkevej 66, Gentofte.
Heje, Niels Ivar, fængselspræst, Vridsløselille pr. Glostrup.
Matthissen, Lili, enke efter ingeniør Schaldemose, d. 10. nov. 1953 i Hellerup.
Nielsen, Kitty, g. m. tømremester *Weber*, Allehelgensgade 20, Roskilde.
Nørregaard, Einar, lærer, Reerslev pr. Hedehusene, d. 3. sept. 1950 i Roskilde.
Schiøtz, Marie Louise, g. m. lektor *Krebs*, Ribe.
Sprechler, H. W., kommitteret i „Hafnia“, Ole Olsens Allé 14, Hellerup.

matematikere

Bjørndal, Thomas L., læge i Støense, d. 9. januar 1926.
Clausen, Einar, lektor i Slagelse, assurandør, d. 20. juni 1957 i Silkeborg.
Frandsen, J., medicinaldirektør, dr. med., Espérance Allé 16, Charlottenlund.
Hansen, H. G., lektor, Kalundborgvej 66, Holbæk.
Hartmann-Petersen, J., arkitekt, d. 27. nov. 1950 i Kbh.
Schledermann, H. V., grosserer, Prins Valdemars Vej 39, Gentofte.
Skaarup, Betsy, enke efter læge *Maaløe*, Vestbanevej 5, Valby.
Sørensen, Holger Kern, nu: *Kern*, tandlæge, Gentoftegade 92, Gentofte.

Realisterne fra 1910

Bloch, P. A., forstkonsulent, Gl. Vallerødvej 23, Rungsted Kyst.
Blædel, A. D., ingeniør, d. 6. juli 1934 i Argentina.
Dalborg, G., tandlæge, Anemonevej 52, Gentofte.
Dancker-Jensen, A. E., trafikkontrollør, d. 6. jan. 1955 i Gentofte.
Funder, F. B., kontorist, d. 6. okt. 1914 i Kbh.
Hansen, Elise Bekker, gift *Bendiksen*, Seljord, Telemark, Norge.
Hansen, K. Bekker, senere: *Ken Bekker*, hovedbogholder og notarius publicus i Toronto, Ont., Canada, d. 25. aug. 1959.
Heje, Anna Arngod, gift *Linneboe*, d. 4. okt. 1932 i Humble.
Heje, Karin Rigmor, g. m. ligningschef *K. J. Kristensen*, Vældegaardsvvej 23, Gentofte.
Jeppesen, K. V., grosserer, d. 7. april 1950 i Roskilde.
Johnstad-Møller, Erik, generalmajor, Dahlénsstræde 1, Gentofte.

Kranholm, Catinka, gift *Mikkelsen*, jordemoder, Kronprinsensgade 24, Esbjerg.
Kristensen, A. M., dyrlæge, Søgade 18, Ringsted.
Kristensen, Helga, gift *Petersen*, d. 13. nov. 1928 i Jersie.
Lindberg-Hansen, A. J., nu: *Lindberg*, cand. pharm., Vildmosevej 5, Karlslunde str. pr. Greve.
Marx, Ellen, sekretær, Refsnæsgade 48, Kbh. N.
Pedersen, Ingeborg, nu: søster *Marguerite Marie*, overlærerinde, St. Joseph søstrenes franske skole, Skovkrogen 19, Charlottenlund.
Schleidermann, O. V., bogholder, Nyelandsvej 71, Kbh. F.
Søndergaard, K., forpagter, Kimmerslev pr. Borup.
Tholstrup, Henrik, direktør, Store Kongensgade 128, Kbh. K.

40 års jubilarerne

Studerterne fra 1920

nysproglige

Baagøe, Thorkild G. J., læge, Svendborg, d. 20. sept. 1955.
Bredsdorff, Morten L., seminarirektor, Vordingborg.
Bruun, Agnete G., fhv. overassistent i Kbh.s skattedirektorat, Poppelhuset, Raagemark pr. Vejby.
Laugesen, Jens T., fhv. sagførerfuldmægtig, cand. jur., Jernbaneallé 16, Taastrup.
Lauvaeiz, Anna K., nu: fru *Thygesen*, Serridslevgaard pr. Tvingstrup.
Møllerup, Thomas, sognepræst, Haslev, d. 22. jan. 1943.

matematikere

Bruun, Hakon G., civilingeniør, Virum Stationsvej 135, Virum.
Bruun, Svend T., landsretssagfører, Fortunvej 9, Charlottenlund.
Christensen, H. P. Axel, repræsentant, Præstevangsvej 8, Hasle pr. Aarhus.
Hansen, Aage E. K., senere: *Schiermacher*, læge, Bandholm, d. 22. juni 1952.
Henriksen, Erik K., principal engineer ved Aerojet-General Corp., Downey, Cal., 7737-A,E. Florence, Downey, Calif., USA.
Jacobsen, Svend E., civilingeniør, Skovbrynet 43, Lyngby.
Lund, N. Jørgen R., bankassistent, d. 2. marts 1924 i Kbh.
Mortensen, Poul L., bankfuldmægtig, Odinsvej 5, Roskilde.
Olsen, Michael, afdelingsingeniør ved DSB, Egevej 12, Glostrup.

Realisterne fra 1920

Engell, Carl M., trafikkontrollør, Rebekkevej 53, Hellerup.
Frederiksen, Axel, repræsentant, Rolfsvej 18, Kbh. F.
Frølsen, Henning O., fabrikant, Hedegade 2, Roskilde, d. 7. aug. 1945.
Jensen, Irma K., g. m. landbrugskonsulent *J. Amber*, Ved Lindevangen 18, Kbh. F.
Kristensen, Aksel, distriktschef ved DSB, Ryvangs Allé 77, Hellerup.
Nielsen, Vera K. W., enke efter elektroing. *J. Wendel-Møller*, Kammerrådsvej 27, Hørsholm.
Olesen, Ole E. L., proprietær, Agernæs pr. Ebberup.
Poulsen, Inga M. F., nu: *Fossùm*, lærerinde, Neksø.
Rathje, Ellen E. N., nu: fru *Lütz*, Rødovrevej 232, Vanløse.
Schulitz, Poul Aa., kontorchef i Akts. Alfred Benzon, Bøgevang 15, Virum.
Sørensen, Kamilla H., g. m. repræsentant *P. Hjørth Lorentzen*, Kulsvierparken 63, Lyngby.
Valentiner, Marie, enke efter overretssagfører *Holger Zahle*, Frithjof Nansens Pl. 4, Kbh. Ø.
Varming, Kjeld H., gårdejer, Orup pr. Fakse.
Aasted, Tage, bankfuldmægtig, Hvidehusvej, Allerød.

25 års jubilarerne

Studerterne fra 1935

nysproglige

Andersen, Niels P., grosserer, Helgesensgade 1, Kbh. Ø.
Beck, Hans Chr., rigsadvokatfuldmægtig, Kongebakken 7, Roskilde.
Jacobsen, Ingrid, fysioterapeut, Ringkøbinggade 3, Kbh. Ø.
Lassen, Anders, læge, Guldsmedegade 27, Aarhus.
Madsen, Erling, fuldmægtig, cand. jur., Bagsværd Hovedgade 184, Bagsværd.
Mieritz, Tage I. K., lærer, Guldborglund pr. Guldborg.
Nielsen, Ruth, assistent i KTAS, Dronn. Margrethes Vej 31, Roskilde.
Teglbjærg, Inger K. M., nu: fru *Havlykke*, kommunelærerinde, Espøgaardsvej 22.B, Søborg.
Wintber, Inge, frue, lægesekretær, Algade 37, Roskilde.

matematikere

Albrechtsen, Svend Erik, direktør, Tingvej 7, Haslev.
Brochsgaard, Mogens, forpagter, Mindstrupgaard, Vindinge pr. Roskilde.
Brusendorff, Ole J., arkitekt, Ved Bellahøj 14, Brønshøj.
Carlsen, Erling A., civilingeniør, Fuglevadsvej 71, Lyngby.
Enig, Robert E. B., læge, Prinsesse Margrethes Allé 25, Fruens Bøge.
Hallager, Kristoffer, læge, Ejegodsvej 65, Nykøbing F.
Hansen, Ellen, g. m. landinspektør *H. Erik A. Thorsen*, Dronn. Margrethes Vej 42, Roskilde.
Jensen, Holger Steen, læge, Otterup.
Nielsen, Frits, lektor, Elisabeths Allé 23, Fruens Bøge.
Nielsen, Poul, kontorchef ved Berlingske Tidende, Kbh. K.
Otto, Henry F. V., tandlæge, Ll. Strandstræde 20, Kbh. K.
Petersen, Aksel, kaldskapellan, Ægirsgade 4, Silkeborg.
Thorsen, H. Erik A., landinspektør, Dronning Margrethes Vej, 42, Roskilde.
Wandel-Petersen, Mogens, legationssekretær, chargé d'affaires, Caracas, Venezuela.
Worsøe-Christophersen, Johannes, civilingeniør, Aabrinken 69, Virum.

Realisterne fra 1935

Andersen, Græthe, nu: fru *Mikkelsen*, Storegade, Bramminge.
Benzon, Edmund E., ingeniør, Færøvej 46, Lyngby.
Brinch, Grethe E. Th., g. m. læge *Jobs. Brønnum*, Kongevejen 75, Holte.
Brønnum, Johannes Th., læge, Kongevejen 75, Holte.
Diekelmann, Mogens, har landøkonomisk regnskabskontor, Drosselvej 6, Taastrup.
Gravesen, Esbern L. T., overassistent, Rosenvængets Allé 32, Kbh. Ø.
Hallager, Gerda, nu: fru *Nielsen*, Nordre skole, Silkeborg.
Hallager, Ida, afdelingssygeplejerske, centralsygehuset, Hjørring.
Jensen, Gerda Tønder, nu: fru *Friberg Nielsen*, Markvængen 14, Gentofte.
Jørgensen, Inger B., nu: fru *Christiansen*, Villa Brinken, Ll. Valby pr. Roskilde.
Kelp, Torben, isenkræmmer, Skomagergade 17, Roskilde.
Krarup, Anne-Lise, nu: fru *van der Heyde*, Appeldoornsweg 214, Arnhem, Holland.
Krog, K. Harald P., cand. mag., Triumfvej 62 A, Lyngby.
Lassen, Gertrud, nu: fru *Hansen*, Skovalléen 17, Fruens Bøge.
Lund, Ribka I. S., nu: fru *Lund*, Nørrebrogade 180, Kbh. N.
Petersen, Karen Margr., nu: fru *Müller*, Hans Olsensvej, Greve Strand.
Weber, Inger, nu: fru *Lykkegaard Nielsen*, Torvegade 90, Esbjerg.
Zandersen, Ebbe B., tandlæge, Hovedvejen 108, Glostrup.

Albrechtsen, Edith M., nu: fru *Frederiksen*, Vindinge Lillevang pr. Roskilde.
Andreasen, Knud Erik, fuldmægtig, Ørstedgade 20, Rudkøbing.
Carstensen, Erik O. O., assurandør, H. A., Klostervang 21, Roskilde.
Guldberg, Else M., nu: fru *Schønheyder*, Nyvej 14 B, Kbh. V.
Jensen, Ella D., nu: fru *Jensen*, Magleby pr. Klippinge, Stevns.
Jensen, Jørgen Emil, bogholder, Jernbanevej 3, Hvalsø.
Klarskov, Erlend J., overlærer, Peblinge Dosseringen 48 Kbh. N.
Krog, Anker, repræsentant, Gl. Kongevej 86 A, Kbh. V.
Larsen, Per Samuel A., nu: *Vessing*, hotelejer, Dr. Tværgade 31, Kbh. K.
Laurson, Helga Agn., læge, frue, Junggreensvej 9, Kbh. F.
Laurson, Rigmor Job., nu: fru *Jensen*, Møllerupvej 12, Rødovre.
Møller, Eggert H., civilingeniør, Søndervang 6, Næsby, Fyn.
Pedersen, Holger, handelsbestyrer, Scoresbysund, Grønland, c/o salgsinspektør *Pedersen*, Bjerggade 14, Køge.
Petersen, Henrik Marius, orlogskaptajn, Agervængen 32, Lyngby.
Povelsen, Axel Chr. Jobs., ingeniør, Frederiksborgvej 183, Roskilde.
Povelsen, Hans Aa., kommunelærer, Saxhøjvej 25, Valby.
Sander, G. Henrik, direktør, Aalborg Aktiebryggeri, Aalborg.
Sørensen, Grete, nu: fru *Brofeldt*, bibliotekar, Gillesager 122, Brønshøj.
Sørensen, Kai D. Bruce, arkitekt, Ny Strandvej 3, Espergærde.

For denne og forrige jubilarlistes vedkommende skylder jeg assurandør Erik Carstensen tak for udmærket hjælp med 25-års realist-jubilarerne. Listerne skyldes faktisk udelukkende hans arbejde.

Poul Engelstoft.

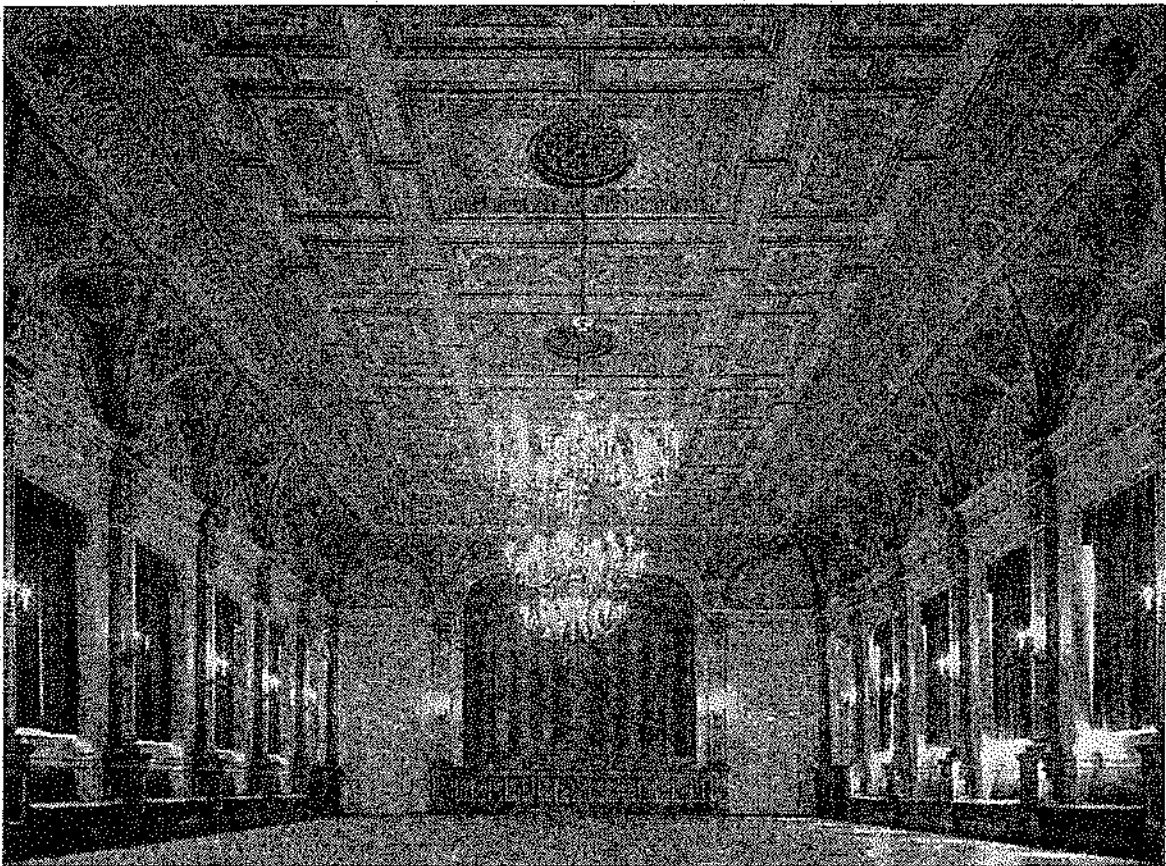
Lidt om HOTEL PRINSEN

Hvor mange gange har jeg ikke i årenes løb sagt og skrevet ordene „Hotel Prinsen“ og „Prinsens store sal“. Er man opvokset i Roskilde, er det et begreb, der følger med og stadig bliver ved med at dukke op, selv om man ikke længere bor i byen. Når vi mindes vor skoletid og også senere tider i domkirkebyen, kommer ordet „Prinsen“ atter og atter frem i erindringen. For mange af os gamle roskildensere, er hotellet blevet et sted, hvorfra vi har utallige minder, der næsten altid hører til de gode. Der er vist ikke en eneste, der kan sige sig fri for at have noget at tænke tilbage på netop fra dette sted midt på Algade. Vi har været der til skoleballer, skolekomedier, danseskoleballer, møder og meget andet, og når vi træder ind i festsalen på første sal, føler vi os på en mærkelig måde hjemme. Hvordan kan en hotelsal dog få os til at føle os „hjemme“? Jo, det kan

den netop, fordi vi har så mange minder derfra.

Bortset herfra er det smuk sal, og også selve hotelbygningen er usædvanlig af et provinshotel at være. Men „Prinsen“ er ældre, end nogen af os kan huske. Det har sin egen meget gamle historie, så da jeg fornylig i Roskildenser-Samfundets formands hjem fandt en gammel bog om „Prinsen i Roskilde“ af Chr. Christensen, fik jeg den med hjem og har med stor fornøjelse læst om det gamle hotels historie.

Hvem ved mon, at den gamle gæstgivergård blev oprettet på en kongelig forordning af 1695? Kong Christian d. 5. udstedte i marts dette år en forordning „Om offentlige Herberge og Værtshuse i Danmark“. Det blev ved denne forordning „til alle Rejsende deres Nødtørft og Bekvemmelighed“ befalet Magistraten i alle de store Købstæder,

hvor de ordinære agende Poster farer igennem, og hvor almindelig Landevej gaar, at beskikke Værtshuse og dertil bestille dygtige Personer til Værter, der skulde tage Borgereskab inden førstkommende Mikkelsdag, og kunde de ikke gøre dette, da skulde de være pligtige til at tage mod Rejsende i deres eget hus uden at nyde noget for den første Nats Værelse, Ild og Lys. Værtshuset skulde ligge på et bekvemt Sted i Byen, i det ringeste have 4 Værelser med gode, rene senge, fornødne Ildsteder, tætte og velforvarede Vinduer og Døre, Gaardsrum og Stalde, Skjul til Vogne saavel som al anden fornøden Magelighed til de Rejsendes Nødtøft, at de dér kunde være saa vel logerede som hos en af de bedste Indvaanere i Byen.“

„Prinsen“ er Roskildes ældste gæstgivergård, hvor den kgl. post tog ind på sin vej fra hovedstaden til Haslev eller Korsør. Senere kom der mange andre steder i byen – både gæstgiversteder, værtshuse og knejper – hvor borgerne kunne forlyste sig ved samtaler over en kande øl og et glas brændevin. Det var den eneste form for forlystelsesliv, man havde på de tider, hvor der hverken eksisterede biograf eller fjernsyn, og hvor glæden over naturen endnu ikke var opfundet som folkeforlystelse.

Den ældste bygning var fra 1731 og var et kønt og morsomt hus med gul kalkpudsning og klippede lindetræer foran. Mellem træerne stod grønne bænke på brostensfortovet. Huset var indvendigt fuldt af de underligste krinkelkroge. I 1875 var det gamle hus imidlertid slidt op og ubrugeligt og blev derfor

dømt til nedrivning. En tegning til et nyt hotel blev udført og forelagt af den kendte arkitekt Ove Petersen. Det var ham, der bl. a. havde opført Det kgl. Teater, Dagmartheatret, hotel National o. m. a. Tegningerne blev godkendt af bygningskommissionen, og den gamle gæstgivergård nedrevet. Det nye hotel opførtes i sin nuværende skikkelse i løbet af 1876.

Arkitekt Ove Petersen var en fremragende dygtig og anerkendt mand, der blandt andet havde været på studieophold i Italien. Det var måske der, han blev inspireret til de italienske renaissance-motiver, han har benyttet til „Prinsen“s palæagtige stil både udvendig og i den store sal.

Mange ikke-roskildensere, der i vore dage kommer til fest i salen, synes ofte, at den er overlæst og virker lidt kranskekageagtig med alle sine kapitælsmykkede søjler mellem de høje vinduer, sine nicher, buer og kaminer for slet ikke at tale om det rigt forsurede loft. Men det er en sal skabt til fest i festlige rammer; så kan alverdens yndere af moderne sale med bare vægge sige, hvad de vil! Hvor mange provinshoteller har en ægte renaissance-sal at byde sine gæster? Prøv at kaste et blik rundt i salen, når I næste gang er til fest på „Prinsen“, og indrøm, at den er meget smuk. Ved Roskildenser-Samfundets middage for jubilare og medlemmer, der alle møder festklædte, er den i hvert fald en strålende ramme.

På gensyn dér lørdag d. 5. november til stiftelses- og jubilarfesten.

Karen Andersen-Rosendal.

Translokation og dimittendfest

Trods lidt truende vejrudsigt valgte man alligevel at holde translokationen i skolegården, for der er nu mest tradition og festivitas over dagen, når der tages afsked med dimittenderne på selve skolen.

Translokationen indledtes med, at de 92 studenter og 42 realister marcherede ind i skolegården med skolens fane i spidsen og anført af rektor *Tolderlund-Hansen*. Den store forsamling af lærere, elever, forældre og gæster rejste sig, mens de unge kom ind og fandt deres pladser på de forreste bænke.

Rektor bød velkommen til alle og særlig til lærerkollegiet, idet han bl. a. sagde: – Vi er

fælles om de unge mennesker sammen med forældrene, der ganske vist har førsteprioriteten, men vi er dybt interesserede i vore elever. Jeg vil også byde velkommen til forældrene og lykønske dem med deres børns resultater samt til Roskildenser-Samfundet, Roskilde Katedralskoles Venner og jubilarene.

Efter at man havde sunget „Den signede dag“, holdt rektor translokationstalen, som om aftenen blev transmitteret i radioen. Han sagde bl. a.:

Kære dimittender – realister og studenter!

Blandt de mange ting, man kan sige om jer, er i alt fald én ubestridelig: I er en for-

*Rektor hejser flaget på
translokationsdagen
sammen med
10 studenter og
10 realister.*

færdelig masse. For bare et halvt hundrede år siden kunne det samlede studenterhold rummes i én hestevogn. Nu nærmer vi os stærkt de 100 studenter pr. år. Dertil kommer i år 42 realister.

Det stigende antal er utvivlsomt en følge af en forbløffende økonomisk og social udvikling. Nogle er betænkelige ved den.

Mindst vel realisterne. I 42, vi nu har gjort færdige, har en smukt afrundet skolegang bag jer, og der er mange steder i det såkaldte praktiske liv, man har brug for jer. Jeg ønsker jer hjertelig til lykke, og jeg kan – uden at

det skal opfattes som udslag af øjeblikkets feststemning – sige, at vi har været glade for vore to realklasser i år.

På grund af tidernes ugunst på lærermarkedet har vi i matematik måttet undervise 36 realister på ét hold. Det er gået godt, og det tjener i høj grad jer til ære.

Og så er der studenterne, hele dette hav af hvide huer! Også dem ønsker vi til lykke. Jeg forstår godt, at nogle kan blive betænkelige ved den næsten eksplosive udvikling, studenterproduktionen er inde i.

Der bliver jo efterhånden så mange studenter, at man, som det så smukt hedder, kan

III m u a: Søren Boile Nielsen. Mogens Arndt Larsen, Køge. Leif Schunck. Per Sørensen. Jens Stokholm, Ll. Skensved. Ebbe Klarholt. Leif Veilgaard Hansen. Ole Arnt Iversen. Keld Hansen. Grethe Pibll. Signe Ilso, Lejre. Kirsten Larsen, Soderup. Arvid Mærsk Pedersen, Kyndby.

III m n b: Vagn Reestrup Petersen, Vallensbæk. Peter Laurberg Nielsen, Lejre. Ejvind Olsen, Ringsted. Carl Erik Olsen, Jystrup. Per Brandt. Per Platz. Keld Rasmussen. Bent Jørgen Jensen, Himmelvej. Knud Vilby, Gevninge. Bent Hybbolt, Borup. Ole Jørgen Hansen, Benløse. Stig Torp Madsen, Ringsted. Niels Lindhardt Iversen, Ringsted. Finn Christiansen, Lyndby. Jørgen Frank Johansen, Benløse. Torben Hansen, Ringsted. Jens Erling Højgaard Hansen, Veddelev. Hanne Ebla Jørgensen, Køge. Marie-Louise Kristiansen, Snoldelev. Bodil Andersen, Karlslunde. Elisa Daugbjerg, Køge. Bente Nielsen, Køge.

fodre svin med dem. Ikke så underligt, at nogle landmænd sukker: „Hvem skal til sidst fodre vore svin?“

For nogle gamle akademikere er det, der sker, den rene proletarisering. Niveaulet sænkes. Gamle lærdomssæder bliver moderne studenterfabriker. Kultur på transportbånd.

Jeg tror ikke, at de har ret. Jeg synes, det er en lykkelig ting, at vi kan byde så mange unge en højere skoleuddannelse, og navnlig, at vi i stigende grad får vore elever fra alle samfundsklasser.

De bekymrede sjæle begrundet blandt andet deres ængstelse med, at det vel ikke er urimeligt at forestille sig, at hvad der vindes i kvantitet, mistes i kvalitet.

Det er nu ikke så let at sige, om de har ret, for det er vanskeligt at måle og veje en studenterårgang og sammenligne den med tidligere årgange. Det er mit indtryk, at de fleste af jer er målbevidste og alt i alt flittige. I er nemme at arbejde med; lærere og elever i en gymnasieklasse er oftest ikke to modparter, men et team, der virker godt. Mange af jer er også initiativrige; vi mærker det i undervisningen og glæder os f. eks. over det liv, der udfolder sig i jeres foreninger. Dertil kommer, at I under eksamen har vist, at I på mange områder har tilegnet jer en solid faglig viden.

Men ansigt til ansigt med de danske stile kan man ikke lade være at spørge, om det i alt

for høj grad er blevet til spredte kundskaber, om det glipper med helhedsforståelsen – om vi i nogen grad har ladet jer i stikken, når det gjaldt at kombinere, hvad I mødte på de forskellige fagområder.

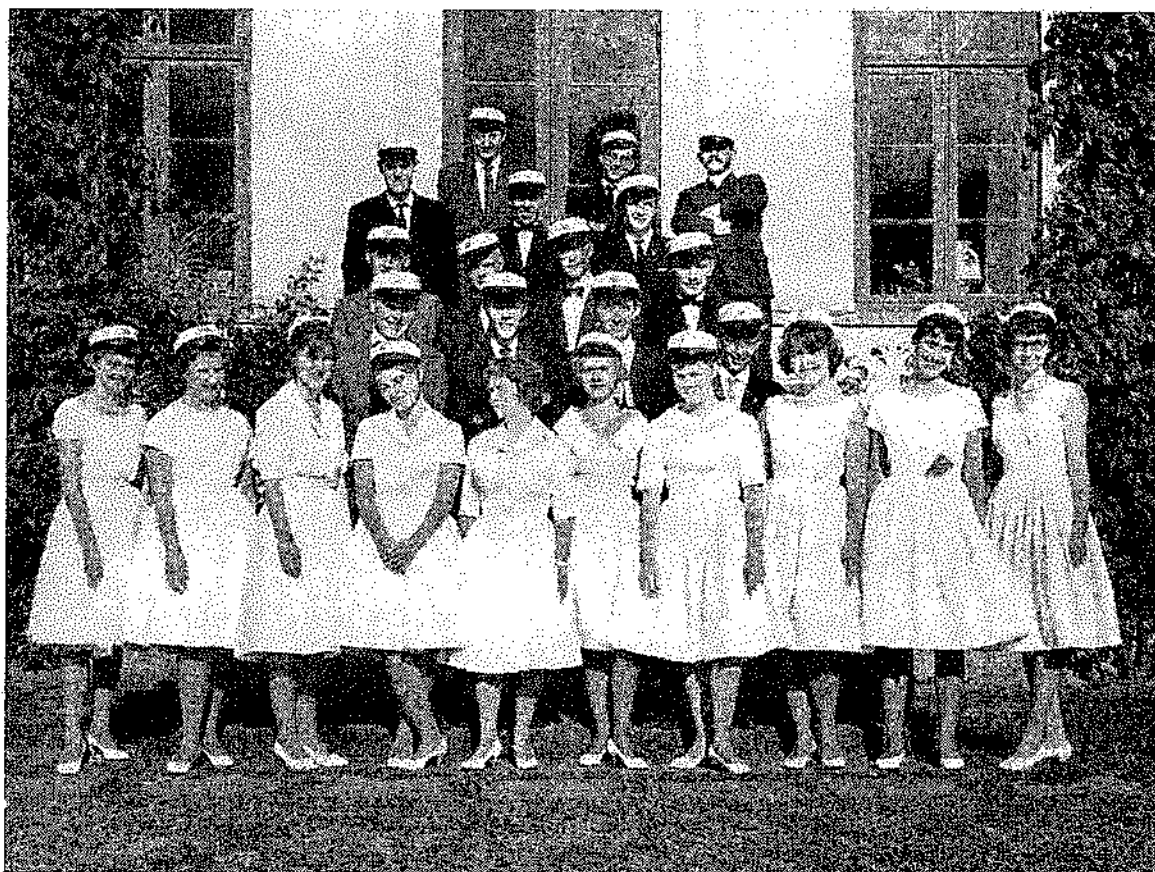
I har haft fag efter fag, time efter time. Ekspertér har vejledet jer, og det udsnit af tilværelsen, som hørte til det pågældende fags område, blev grundigt studeret. Blev det mon også studeret „efter de mindste kvadraters metode“, så slutresultatet blot blev en ophobning af detailviden?

Vor fornemste opgave er foruden at give jer kontante kundskaber at udvikle jeres kritiske sans og jeres evne til logisk ræsonne-

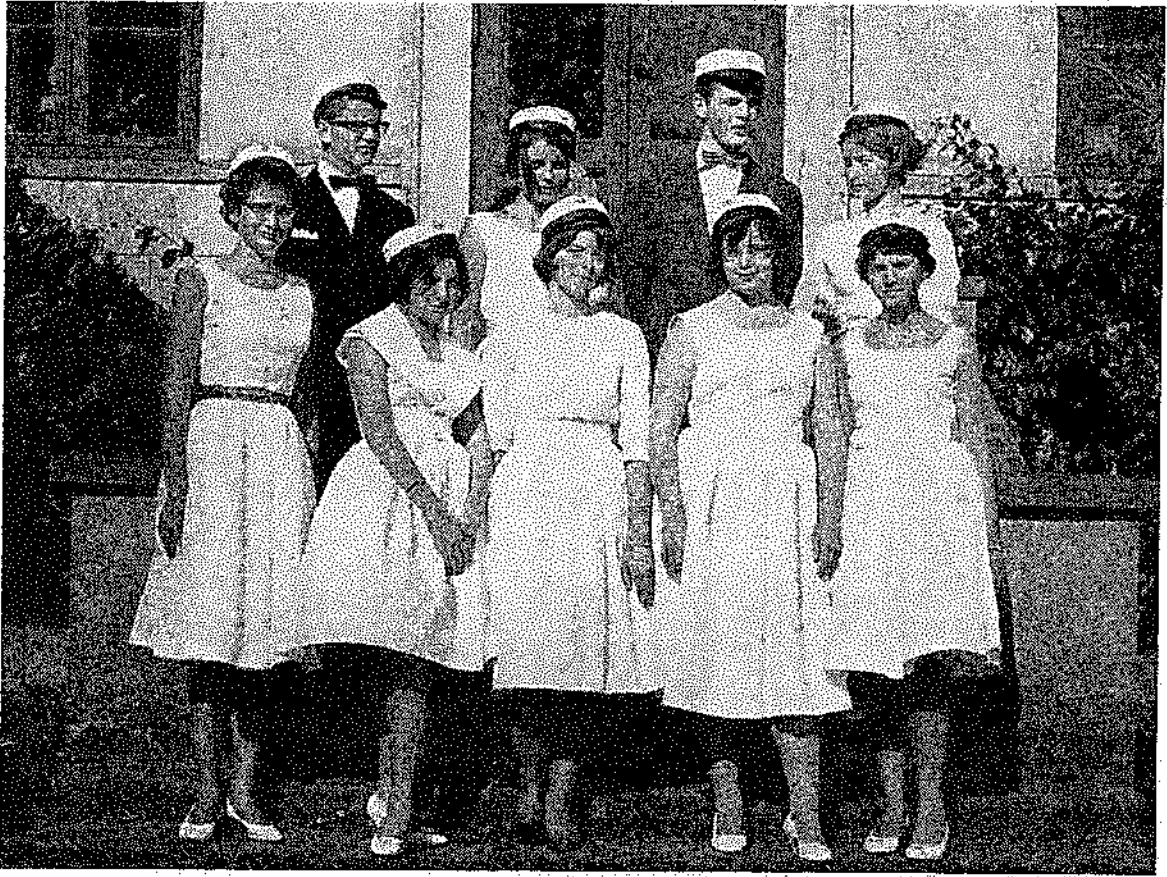
ment. Gymnasiet er en erkendelsesskole, hvor man appellerer mere til forståelsen end til uklare følelser og stemninger.

Men virkelig forståelse af tingene kræver indtrængen i tingenes væsen. Dertil hører, at man prøver at se ethvert problem i det rette perspektiv. Man må se det på baggrund af dets naturlige forudsætninger og kunne sætte det i forhold til beslægtede tanker på andre områder. Vi skulle gerne i gymnasiet lære eleverne at se tingene ud fra deres plads i kultursammenhængen, så de synspunkter, de møder i de forskellige fag, kommer til at befrugte og komplettere hinanden.

Jeg føler mig overbevist om, at vi i fremti-

III m m c: Erik Dahl, Vridsløselille. Jørgen Ole Frederiksen, Taastrup. Jens Ole Rasmussen, Svenstrup. Preben Vintermark. Sven Johansen. Peter Cleemann, Margrethehaab. Dan Allan Hansen, Taastrup. Hans Würtzen, Glostrup. Jacob Norholt, Hedehusene. Henning Barbré Jensen. Niels Jordan, Gevninge. Klaus Iversen, Taastrup. Kurt Melsing Frederiksen. Bent Otto Hansen, Taastrup. Anna Clara Petersen, Taastrup. Helle Regner Jensen. Anne Marie Rasmussen, Tune. Susanne Cold, Stenkelstrup. Rita Nørgaard Andersen, Sengeløse. Else Yde, Alken. Kirsten Rasmussen, Porthus. Lone Laurberg, Taastrup. Ulla Agerholm Hansen, Taastrup. Estrid Beier.

III ns a: Søren Wennemoes Madsen. Lone Poulsen. Poul Rasmussen, Taastrup. Bente Hoby, Ringsted. Gunhild Axelsen, Tølløse. Lis Jørvad, Ringsted. Grethe Michaelsen. Bente Sønder-skov Andersen. Lis Kærbo Olsen, Ringsted.

den må lægge mere vægt end hidtil på understregning af sammenhængen mellem de fænomener, vi beskæftiger os med.

Gid jeres skolegang må have givet jer respekt for alt stort og ægte i menneskelivet, ganske uanset om det er fra jeres tid eller fra en fjernere eller nærmere fortid.

— — —

Efter talen uddelte rektor de mange eksamensbeviser til dimittenderne og sluttede med at sige: — Jeg føler mig særlig knyttet til jer, for vi kom samtidig her til skolen, og vi har slidt sammen i tre år. Jeg vil gerne sige jer en hjertelig tak.

— — —

Derefter uddeltes legater og bogpræmier, og rektor efterlyste en mæcen. Ligegyldigt hvilke statutter man sætter for et legat, sagde han, har vi altid elever til det. Vi har morsomme elever og kedelige elever, kloge elever og al-

tid nogen, der er nummer sidst. Det mærkelige ved Roskilde Katedralskole er, at selv om den har de højt besungne 1000 år bag sig, er der kun få legater, og det drejer sig om småbeløb. De er kun en påskønnelse og en anerkendelse.

Roskildenser-Samfundets formand, Hans Rønø, uddelte foreningens to legater: Lone Kofod, real b, fik Roskildenser-Samfundets legat og Tove Frost Kristiansen, III ns b, Ahlefeldt Laurvigs legat.

Tove Frost Kristiansen, der havde fået udmerkelse, bragte derefter sin og kammeraternes tak til skolen og forældrene, idet hun sagde:

— De tre år i gymnasiet har haft stor betydning for os. Udover de muligheder, vi har fået gennem vor eksamen, har skolen også givet os andet. Den har til i dag været et fast punkt i vor tilværelse, en beskyttende mur om os uden dog at holde os uden for livet. På

mange måder er vi mere børn end vore jævnaldrende ude i erhvervene, fordi vi ikke selv har prøvet at tjene til livets ophold. Men til gengæld har skolen givet ballast. Lærerne har givet os meget værdifuldt, bl. a. kritisk sans, så vi kan vise tolerance og prøve at se en sag fra mere end een side. Vi har haft mange diskussioner med lærerne, og det er noget af det, vi tænker tilbage på med størst glæde.

Det har været tre gode år, og vi vil takke lærerne, ikke fordi de har undervist os, for det får de jo deres løn for, men for måden de gjorde det på. Jeg vil også takke forældrene. Vi er klar over, at det ikke er gratis for jer at have os gående her. Støtten fra

forstående hjem er noget af det vigtigste.

Tove Frost Kristiansen udbragte et leve for forældrene og for skolen med håbet om, at den må blive større i det ydre, men at dens indre må være uforandret.

Femten af 25-års jubilarene overværede translokationen og indstiftede på stedet et legat på 150 kr., som blev overrakt rektor til viderebringelse.

Translokationen sluttede med, at man sang „Som en rejselysten flåde“, og så tømtes skolegården langsomt for de mange tilstedeværende i alle aldre.

— — —

Om aftenen havde skolen og Roskildenser-

III ns b: Troels Dannerfjord, Taastrup. Poul Erik Johnsen, Glostrup. Gerhard Pedersen, Taastrup. Jørgen Bavnegaard Pedersen, Herringløse. Jan Helt-Hansen, Taastrup. Ole Møller, Valby. Lotte Riis-Hansen. Ingelise Vendelsøe, Valsøllille. Tove Frost Kristiansen, Glostrup. Armgard Djurhuus Jensen, Borup. Annalise Elmertoft. Lis Sund, Køge. Helle Halskov Sørensen, Greve. Mette Vind. Merete Elmerkjør, Glostrup. Norma Nielsen, Havdrup. Kirsten Melgaard, Køge. Greta Nilsson, Greve Strand. Birgit Kvamner, Skibby. Ingelise Skaarup. Bodil Bollerup Christensen, Borup. Hanne Møller, Hvalsø. Karen Margrethe Bach Nielsen, Glostrup. Inger Lollike, Glostrup.

Real a: Ib Blom Andersen, Kamstrup. Torben Steen Andersen, Kr. Saaby. Jette Borup, Aagerup. Lise Bønnelycke. Carl Christian Hansen. Birgitte Ries Jensen, Ringsted. Elise Marie Jensen, Gadstrup. Jørgen Bøgeholdt Jensen, Vor Erue. Preben Ørskov Jensen. Betty Kjær, Ny Himmelev. Annelise Kjærgaard, Vindinge. Lone Kofod. Birgit Lorentsen, Ny Osted. Hans-Henrik Nath. Jørgen Hermann Nielsen. Henning Olsen, Køge. Jørn Holm Pedersen. Karen Margrethe Pedersen. Lis Merete Pedersen. Jan Holdt Simonsen, Borup. Niels Gaagerup Østerby, København.

Real b: Niels Bjerrum, Grevinge. Lone Birgith Jette Blubme, Valby. Else Marie Baadsgaard Bruun. Niels Peter Christiansen, Gundsømagle. Marianne Germann, Risø. Mogens Birkedal Hansen, Kr. Sonnerup. Inge Egskov Jensen. Inger Halskov Jensen, Himmelev. Karen Margrethe Jensen, Lene Johansen. Kirsten Kvanner, Skibby. Sven Brik Larsen. Anne-Lise Lauge-sen, Ringsted. Kate Benedikte Laursen, Taastrup. Lene Birgitte Mortensen, Hedehusene. Tove Skaaning Nielsen, Herringløse. Søren Christian Pedersen, Ørsted. Ane Petersen, Bringstrup. Else Petersen. Anne Fonnensbech Rasmussen. Fanni Vibeke Stokholm, Jersie.

Samfundet i fællesskab arrangeret fest på hotel „Prinsen“ for dimittenderne, deres forældre og lærerne. Det blev en både festlig og fornøjelig aften med megen hyldest til de unge og til skolen. Der havde meldt sig 260 deltagere, så entrésalonen havde måttet inddrages under bordplanen. Ikke mindre end fire sange var skrevet til festen, og de var særdeles gode.

Rektor Tolderlund-Hansen bød velkommen på skolens og Roskildenser-Samfundets vegne. Han var forbavset over, at de unge mennesker holdt endnu, idet han havde ventet at se en flok halvslatne tulipaner, men måtte konstatere, at det ikke var tilfældet.

Rønø omtalte foreningens virksomhed og opfordrede de unge til at melde sig ind. Der-

efter uddelte han Valdemar Oxholms legat til student *Hanne Møller*, III ns b, der under bifald fik det overrakt.

Adjunkt *Poul Kildemoer* talte til studenter og realister. Hans tale gengives andetsteds i bladet.

På forældrenes vegne talte redaktør *Tage Nielsen*. Forældrene om Roskilde Katedralskole har gode vilkår, sagde han. Skolens døre står altid åbne for os, og vi kan komme med alle vore problemer og få svar på dem, og det skal rektor og lærerkollegiet have tak for. Jeg skal ikke komme ind på, hvordan skolen har været tidligere, men dens udvikling ligger os forældre på sinde. Skolen er i udvikling takket være rektor. Vi ønsker ham held og lykke med bestræbelserne for at skabe bedre rammer om undervisningen.

Senere oplæste rektor en studenterstil fra en elev på en anden skole. Det var en blændende god besvarelse af det svære emne: Nogle digteres syn på og fremstilling af forholdet mellem mand og kvinde.

Student *Peter Laurberg Nielsen* talte på sine kammeraters vegne til skolen og lærerne, og talen er at finde et andet sted i bladet.

Efter middagen var der dans i „Prinsen“s store sal, som rummer så mange minder fra utallige tidligere skolefester. Dette nye kuld af unge dimittender vil forhåbentlig om mange år også mindes deres fest sammen med skolen og Roskildenser-Samfundet. I hvert fald så de ud til at more sig storartet. Der blev danset på livet løs efter den højtidelige polonaise, som blev anført af rektor og en studine, og det var ikke bare moderne dans. Foruden swing og hvad det nu altsammen hedder, blev der også danset gammeldags og sunget studentersange og danset kædedanse, og lærerne slap ikke for at deltage i livsglæden sammen med de unge. Det var en fornøjelig aften med ægte dimittend-glæde over hele linien.

★ ★ ★

Fra festen på Hotel Prinsen.

Nyt bestyrelsesmedlem

Typemæssigt minder hun om den unge Liva – sådan, som vi ældre husker hende, dengang hun spillede revy på Scala og sang „La Garçonne“. Og *Grethe Hooge* har da også ved forskellige lejligheder vist, at hun både kunne spille komedie og foredrage en vise i den Liva'ske stil. Så måske gik der en komedienne tabt i hende, da hun traf sin Frederik og blev *fru Sieck Christensen*.

Men det nøjedes hun ikke med. Som den energiske og initiativrige pige hun er, fandt hun snart et job ved siden af og udviklede sig hurtigt til en habil forretningsdame. Hvordan hun yderligere får tid til at være soroptimist og et virksomt medlem af Roskildenser-Samfundet, hvor hun gentagne gange

har optrådt i spex og komedier, undrer alle, der *ikke* kender hende.

Nu er hun også blevet medlem af bestyrelsen — valgt ved akklamation, hvad der vist ikke tidligere er hændt nogen. — Dermed har Rønø opnået at få en ligelig fordeling af mandlige og kvindelige medlemmer i sit ministerium: 5 af hvert køn. Og med piger som Lise, Carina, Kirsten, Birthe og Grethe er der næppe nogen tvivl om, hvilken gruppe, der vil blive dominerende.

Gamle Holger.

Vi spejder efter talenter

Hvad bliver der af alle de talenter, der år efter år præger skolekomedien. Er der aldrig nogen af dem, der senere får lyst til at prøve lykken endnu engang på de skrå brædder?

Skulle det være tilfældet, vil Roskildenser-Samfundets bestyrelse meget gerne høre fra dem. I årenes løb har vore medlemmer gennemført mange vellykkede forestillinger, ikke blot med skuespillere, hentet fra kammeraternes kreds, men også på grundlag af manuskripter, forfattet af medlemmer. Men hvis der stadig skal samles interesse om sådanne teateraftener, må der fornyelse til i form af tilgang fra de yngre årgange.

Snak derfor med jeres samtidige, om der eventuelt kunne dannes en gruppe af unge amatør-skuespillere; og undersøg også, om der findes en forfatter i kredsen. Skulle det sidste ikke være tilfældet, da foreligger der stadig manuskripter til de gamle prøvede Roskildenser-spex i foreningens arkiv. Dette materiale står til rådighed for de kammerater, der vil melde sig til teaterjeneste. Bestyrelsen og den gamle amatør-skuespillerstab er parat til at hjælpe og rådgive, og Roskildenser-Samfundet stiller sig selvfølgelig økonomisk bag ethvert arrangement, der har til formål at underholde medlemmerne.

Roskildenser-Samfundets regnskab

1. august 1959—31. juli 1960

A. Kasseregnskab

Grundfonden:

Sparekassebeholdning pr. 1. august 1959	kr. 1.000,00
Renter af sparekassebeholdning	„ 46,83
	<u>kr. 1.046,83</u>
Overført til driftsfonden	„ 46,83
Sparekassebeholdning pr. 31. juli 1960	<u>kr. 1.000,00</u>

Waldemar Oxholms legat:

Sparekassebeholdning pr. 1. august 1959	kr. 145,20
Renter af sparekassebeholdning	„ 6,07
„ „ obligationer	„ 105,00
	<u>kr. 256,27</u>
Uddelt ved dimittendfest den 21/6 1960	kr. 100,00
Gebyt	„ 6,50
Sparekassebeholdning pr. 31. juli 1960	<u>kr. 149,77</u>

Overlæge Sjøbergs boglegat:

Sparekassebeholdning pr. 1. august 1959	„ 216,76
Renter af sparekassebeholdning	„ 7,77
„ „ obligationer	„ 200,00
Sparekassebeholdning pr. 31. juli 1960	<u>kr. 424,53</u>

Fonden vedr. skolens historie:

Sparekassebeholdning pr. 1. august 1959	kr.	9.613,06
Renter af sparekassebeholdning	„	274,15
„ „ obligationer	„	200,00
Bidrag fra kontingentbetalere	„	843,00
Gave fra 50 og 40 års jubilarer	„	401,00
		<u>kr. 11.331,21</u>
Udbetalt dr. phil., fru Ada Bruhn Hofmeyer à conto for manuskript til et værk om Roskilde Katedralskoles historie	„	2.500,00
Sparekassebeholdning pr. 31. juli 1960	kr.	<u>8.831,21</u>

Studie- og uddannelsesfonden:

Sparekassebeholdning pr. 1. august 1959	kr.	17.819,25
Renter af sparekassebeholdning	kr.	348,47
„ „ obligationer	„	695,00
„ „ udlån	„	912,18
Bidrag fra kontingentbetalere	„	556,00
Afdrag på lån	„	6.700,00
		<u>„ 9.211,65</u>
		<u>kr. 27.030,90</u>
Nye lån	kr.	12.000,00
Administrationsomkostninger	„	150,00
		<u>„ 12.150,00</u>
		<u>kr. 14.880,90</u>

Driftsfonden:

Sparekasse-, bank-, giro- og kassebeholdning pr. 1. august 1959	kr.	1.401,97
<i>Indtægter i regnskabsåret:</i>		
Medlemskontingenter	„	9.555,00
Salg af gamle årgange Roars Kilde	„	10,00
Renter af postgiro	„	1,92
„ „ sparekassebeholdning	„	18,87
„ „ bankbeholdninge	„	15,72
„ „ Ahlefeldts legat	„	545,71
„ „ Grundfonden	„	46,83
		<u>kr. 11.596,02</u>
<i>Udgifter i regnskabsåret:</i>		
Stiftelsesfesten 7/11 1959	kr.	2.197,00
Dimittendfest 21/6 1960	„	817,35
Roars Kilde nr. 41	„	3.382,10
Gymnastikpræmier til skolens elever	„	539,98
Gave til skolen	„	306,80
Gaver	„	127,75
Legater til skolens elever	„	400,00
Administrationsomkostninger	„	1.708,89
		<u>„ 9.479,87</u>
Sparekasse-, bank-, giro- og kassebeholdning pr. 31. juli 1960	kr.	<u>2.116,15</u>

B. Formueregnskab

Grundfonden:

Sparekassebog D nr. 407 ... .. kr. 1.000,00

Waldemar Oxholms legat:

Sparekassebog C nr. 66.980 ... .. kr. 149,77
 kr. 3.000,00 3½ % Ny jyske Købstads Kreditf. 9. serie 70¼ .. .. " 2.122,50 " 2.272,27

Overlæge Sjøbergs boglegat:

kr. Sparekassebog D nr. 25.874 ... .. kr. 424,53
 kr. 5.000,00 4 % Øst. Kreditforening 16/1 76¼ .. .. " 3.812,50 " 4.237,03

Fonden vedr. udgivelse af skolens historie:

Sparekassebog C nr. 84747 ... .. kr. 8.831,21
 kr. 5.000,00 Danske Statsobligationer S 1987 81½ .. .. " 4.075,00 " 12.906,21

Studie- og uddannelsesfonden:

Sparekassebeholdning B. 970 og C. 80105 ... .. kr. 14.880,90
 1.000 kr. 4½ % Østift. Kreditf. 13. serie ... .. " 865,00
 7.000 kr. 4 % do. 16/1 ... .. " 5.337,50
 1.000 kr. 4 % do. 13. serie ... .. " 840,00
 5.000 kr. 4 % Ny jydsk Købstad Crf. 9. Serie ... .. " 3.987,50
 2.000 kr. 4 % Statslån S. 1987 ... .. " 1.630,00
 1.000 kr. 5 % Østift. Kreditf. 15/2 ... .. " 850,00
 Udestående lånemidler ... .. " 46.646,96 " 75.037,86

Driftsfonden:

Postgiro nr. 7150 ... .. kr. 966,43
 Roskilde Sparekasse C nr. 72.907 III ... .. " 177,68
 Roskilde Landbobank B nr. 29.197 ... .. " 704,56
 " " D " 6.853 ... .. " 267,21
 Kassebeholdning ... .. " 0,27 " 2.116,15
 kr. 97.569,52

Samtlige værdipapirer er optaget til den ultimo juli 1960 noterede køberkurs.

København, den 5. oktober 1960.

HOLGER RØRDAM   HANS RØNØ   HOLGER NIELSEN
 LISE NØRGAARD   KAREN ANDERSEN-ROSENDAL   KIRSTEN FREIL
 MOGENS RØEST-HANSEN   Sv. JOHANNSEN   B. SVARRE NIELSEN
 BIRTHE JUUL   GRETE SIECK CHRISTENSEN

Undertegnede har gennemgået grundfondens regnskab, overlæge Sjøbergs boglegatregnskab, regnskab for fonden til fremstilling af et værk om skolens historie, Wald. Oxholms legatregnskab samt driftsfondens regnskab for året 1959/60 med tilhørende bilag og ikke fundet anledning til nogen bemærkning.

Størrelsen af kontingentrestancer er ikke konstateret.

De anførte obligationer, indlånsmidler og kassebeholdning er til stede.

Fra Roskilde Sparekasse forelå attesteret regnskab og formueopgørelse for studie- og uddannelsesfonden.

Roskilde, den 11. oktober 1960.

POUL MORTENSEN

ESBEN JOHANNSEN

» KILDEKALK «

Ægteskaber i årets løb:

Inge Johansen, realist 1953, og *Helge Otto*, realist 1951. *Birgitte Porsdal*, realist 1954, og *Mogens Røest Hansen*, student 1951.

Ved skolens årlige gymnastikeksamen for gymnasiet og realklasserne blev Roskildenser-Samfundets præmier overrakt pigerne af *Karen Andersen-Rosendal*, og drengene fik dem af formanden, *Hans Rønø*. De præmievindende pigers navne er: *Kirsten Larsen*, III g mn a, *Signe Ilso*, III g mn a, *Lis Kærbo Olsen*, III g mn c, *Rita Nørgaard Andersen*, III mn c, *Mette Vind*, III g ns b, *Ingelise Skaarup*, III g ns b, *Bodil Andersen*, III g mn b, *Elise Jensen*, real a, *Inger H. Jensen*, real b, *Vibeke Stokholm*, real b. Følgende drenge fik præmier: *Jens Stokholm*, III g mn a, 1'ste præmie. *Jørn Jepsen*, I g ns a, 2'den præmie. *Poul Erik Johnsen*, III g ns b, og *Leif Schunck*, III g mn a, 3'die præmie.

Ansøgninger om lån af Roskildenser-Samfundets studie- og uddannelsesfond stiles til bestyrelsen og sendes til et af legatudvalgets medlemmer: landsretssagfører *Børge Svarre Nielsen*, Dr. Margrethesvej 45, Roskilde, og lektor *Johannsen*, Allehelgensgade 13, Roskilde.

Husk at melde adresseforandring til fru *Werner*, Helligkorsvej 15 b, Roskilde.

Hvorfor er der aldrig nogen, der sender bladet et bidrag frivilligt uden at være opfordret til det? Det er medlemmernes blad, og det skulle være mærkeligt, om ikke en og anden havde noget på hjerte. Redaktionen modtager meget gerne bidrag.

I anledning af Roskilde domkirkes 1000-års jubilæum i juli måned udsendte Danmarks

radio et hørebillede ved redaktør *Poul Ifversen* kaldet „Rigets Kirke“. I denne udsendelse medvirkede forskellige kor fra skolen med middelalderlige sange under direktion af lektor *Håbr* og adjunkt *Hanser*.

Sportspladsen ved Birkealle er nu færdig og afleveret til skolen, men kan ikke tages i brug før til efteråret 1961, da græsset skal gro et par år, før man må spille på det. Et hus med omklædningsrum og brusebad samt redskabsrum er under projektering og skal bygges i løbet af det kommende år. Foruden af skolen skal det kunne bruges af de af byens sportsklubber, som får adgang til banerne uden for skoletiden.

Det er ofte fristende at ville illustrere artiklerne her i bladet med tegninger, men der til kræves en tegner. Mon der ikke blandt medlemmerne skulle findes en tegner, som er villig til dette arbejde? I så fald bedes han eller hun om snart at melde sig til redaktøren, *Karen Andersen-Rosendal*, Vesterbrogade 71, København V, som vil henvende sig til vedkommende næste år, når bladet igen går i trykken.

Femten 25-års jubilærer deltog i sommer i translokationen og spiste bagefter frokost i Herthadalen sammen med deres gamle lærer, lektor *Kjær*. Samme dag for 25 år siden fejrede holdet studenterfesten samme sted.

I løbet af skoleåret er der som sædvanlig holdt en række kulturtimer for større grupper af elever. Der har været foredrag af: *Aage Fredenslund*, II g, forfatteren *Jørgen Andersen-Rosendal*, lektor *Per Ferstad*, Trondheim, adjunkt *J. Holst-Jensen*, København, og musik af koncertsangerinde *Jolanda Rodio*, pianistinden *Elisabeth Klein* og violinisten *Bela Detreköy*.

INDHOLD

Lektor Schoustrup blev 100 år	1
Mindet lader som ingenting	2
Povl Kildemoes' tale til dimittenderne	6
Til dimittenderne 1960	7
Student 1960 har ordet	8
Kontingentet	9
Den nye gymnasieordning	10
Tale af en 25-års jubilar	12
Katedralskolens bogskatte	13
Generalforsamling	14
Stiftelses- og jubilarfesten	16
Årets jubilarer	18
Lidt om Hotel Prinsen	21
Translokation og dimittendfest	23
Nyt bestyrelsesmedlem	31
Vi spejder efter talenter	31
Roskildenser-Samfundets regnskab	32
Kildekalk	35

Udgivet af Roskildenser-Samfundet.
Redaktør: Karen Andersen-Rosendal.
Vesterbrogade 71, København V.
Christian Stigaards Bogtrykkeri, Roskilde.

